

IJA # 2576

ספר שירה-לאל

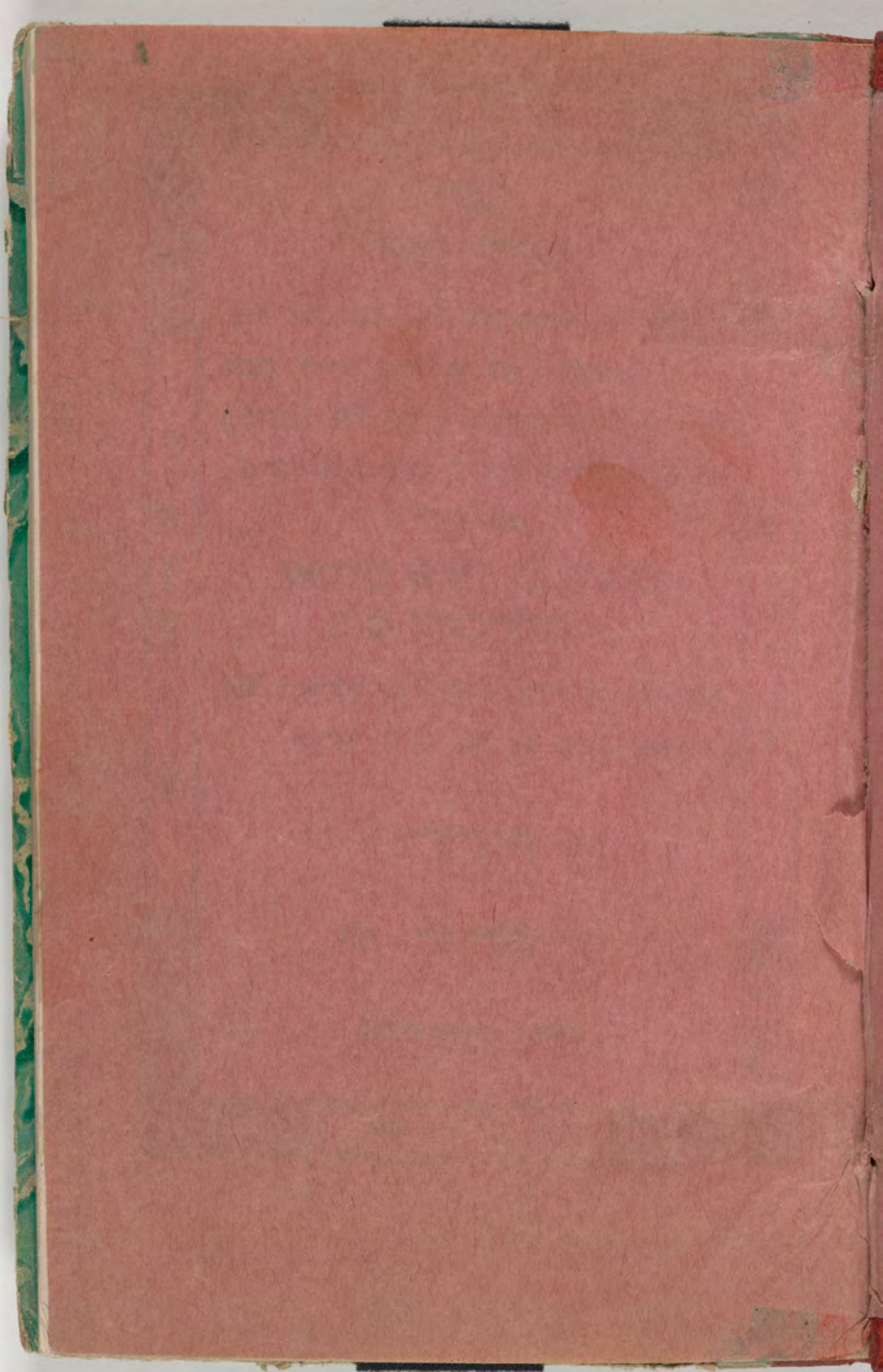
Sefer Shirah—le-El

Baghdad, 5688 (1927 or 1928)

תורה

לפי גורן גורן
מזרז אדם טוב

ἡμετέρας ἰσχυρῶς

ספר
שירה—לאל

מביל חיזה שירות ותשבחות , לימי החול ולימי
מנוחות , וגם בו רלוף ידידות כנסת
ישראל לאל אלהי הרוחות , עם חיזה מוסרים ,
אשר ללב מעוררים למען ילך בדרך טובים וישרים ,
מאת הלב"י

מנשה בן לא"א סדמאן
שהרבאני ס"ט

ועוד ככלל עמו חיזה פזמונים מן הקדמונים אשר
במה שגורים צפי הכל כל-א' במקומו ,

שנת—התרפ"ח—לפ"ג

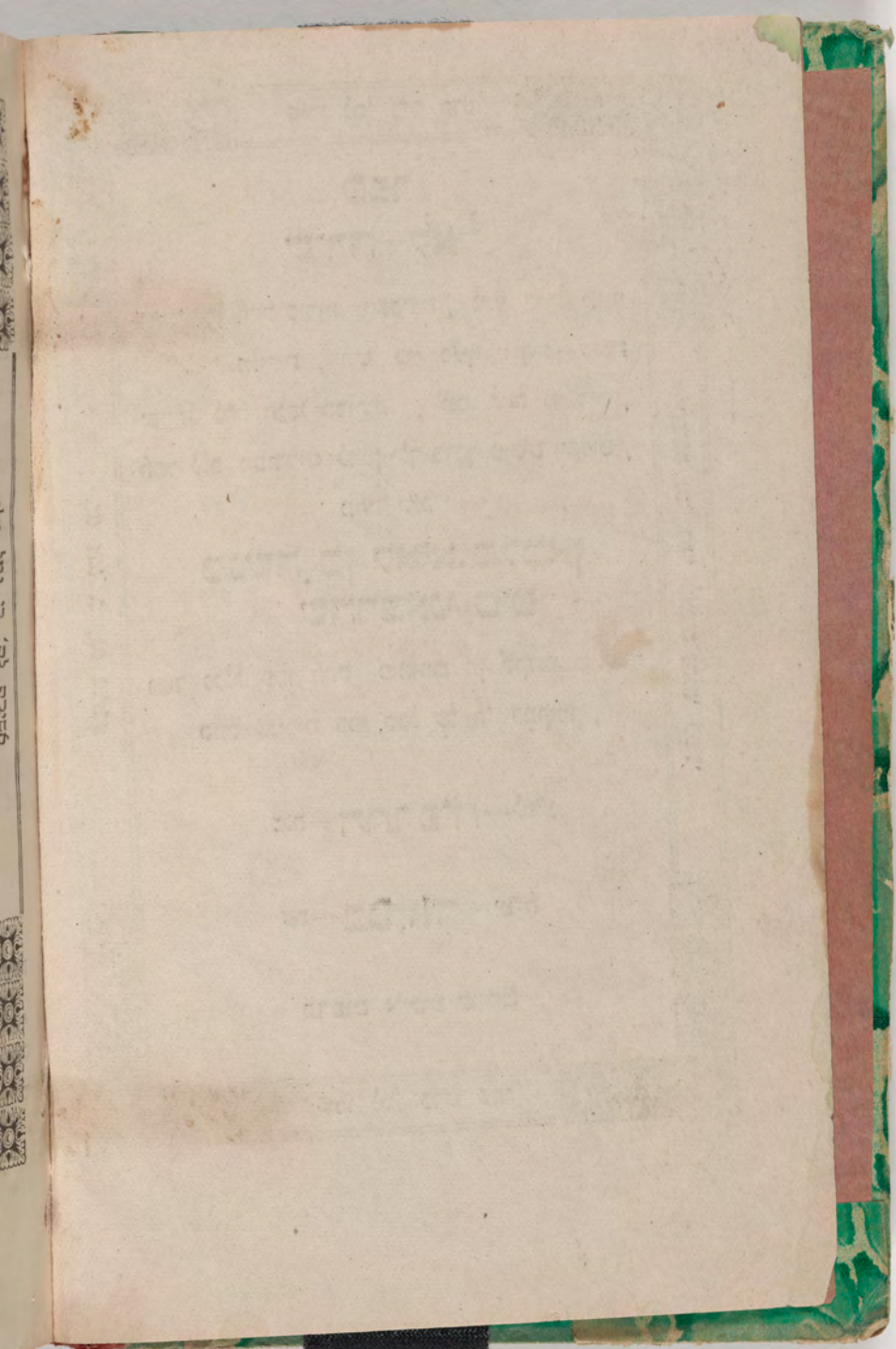
פה—בגדאד—יע"א

בדפוס אישע שוחט

אשירה לה' בחיי חמרה לאלהי בעודי

אז אצא י, ין איהב

ו שירה

ספר
שירה—לאל

מביל חיזה שירות ותשבחות, לימי החול וליומי
מנוחה, וגם בו רלף ידידות כנסת
ישראל לאל אלהי הרוחות, עם חיזה מוסרים,
אשר ללב מעוררים למען ילך בדרך טובים וישרים,
מאת הלב"י

מנשה בן לא"א סדמאן
שדרבאני ס"ט

ועוד נכלל עמו חיזה פזמונים מן הקדמונים אשר
המה שגורים צפי הכל כל א' במקומו,

שנת—התרפ"ח—לפ"ג

פה—בגדאד—יע"א

בדפוס אישע שיחם

אשירה לה' בחיי אומרה לאלהי בעורי

י"ח אש"ט, י"ח אש"ט

—הקדמה—

ישירו דמשוררים יהללו דמהללים לאל יושב תהלות הוא עילת
העילות וסיבת הסיבות הבוחר בשירות ותשבחות אל אלהי הרוחנות
יה"ר מלפניך ה' או"א שתרחס עלינו ותהא חשובה לפניך אמירת
אלו המזמורים והשירים לומר ערילים ולהכריח כל החושים והקוליס
הסובבים השושנה העליונה ולחבר אשת געורים עם דודה באהבה
ואהבה שלום וריעות וברוב רחמיך ימשך עלינו שפע ישועה ורחמים
לטהרנו מחטאתינו ועוונותינו וסלח לנו אבינו מלכנו ואל תקחנו מן
העו"ה קודם זמנינו ומכה וגחיה חיים ארוכים טובים ומתוקנים
באופן שנוכל לתקן אשר שיחתנו וזכות דוד המלך ע"ה יגן בעדנו
שתאריך אפך עד שובנו אליך בתשובה שלימה וכסם שאנחנו אומרים
לפניך שירה בעו"ה כך תזכנו לומר לפניך שיר ושבחה לעו"ה וצ"י
קריאת המזמורים והשירים אלו תתעורר חבללת השרון לשיר בקול
נעים גילה ורנן כבוד הלבנו יתן לה הוד והדר בבית אלהינו אמן סלה
וקראתי את שם הספר (**שירה לאר**) כי הוא בגמטריא

"מנישה סלמאן"

נא מאח"בי אשר בכל מקום בהדפיסם משירים אלו בספר כולל
הפזמונים שאל יחסרו גם שיר א' המוצאים בספר הזה ויעלו כולם
על מזבח הדפוס כליל עולה ויבא שכת"ה'

תחלת—דברי

מתחנן הן * להחונן , לאדם ' דעה השכל , כל מכלכל , ועושה
נפלאות , וגם נוראות , יראה נא , עתירתי , ותפלתי , כאשה ,
ישעה נקדש , לשיר חדש , הלזה , וחון על דך , ודל עבדך , מנשה
ד' הוא יין סלמאן , אב הרחמן , הושיעה דר ערבות זכות אבות & תנשה

שירה—לאל

ג

סי' ישראל

✱

יה רבון עלם ועדמיא , אנת הוא מלכא מלך
מלכיא , עובד גבורתך ותמהיא , שפר קודמי
להחויא :

שבחין אסדר צפרא ורמשא , לך אלהא קדישא
ברא כר נפשא , עירין קדישין ובני אנשא ,
חיות ברא ועוף שמיא :

רבדין עובדך ותקיפין , מכיך רמיא זקיף כפופין ,
לו יחי גבר שנין אלפין , לא יעול גבורתך
בחושבניא :

אלהא דיליה יקר ורכותא , פרוק ית ענדך מפום
אריותא , ואפק ית עמך מגו גלותא , עמך
די בחרת מכל עממיא :

למקדשך טוב ולקודש קודשין , אתר די ביה
יחרון רוחין ונפשין , ויזרון לך שירי
ורחשין , ברושלם קרתא דשופריא :

ב סי' מנשה בן סלמאן חוק לכן אודה לאל לבב חוקר

מה טובו משכנותיך , אזי גם הצרות קדשך אבא
בם להתפלל לך , רצה שיחי כקמורת , ידיד
קומה באשמורת , להודות לאל ודשרת :

גדד שינה מעיניך , וקום קרא לאדהיך , ועבדו
בכל לבבך , וגם שמור המשמרת : ידיד וכו'
שפוך לפניו עתרת , אשר תהיה לו נעתרת כלבונה

מקומרת , תפלתך המאושרת . ידיד וכו'
הבון לקראת אלהיך , ישראל בתפלתך , הפיל לפני
חנתך , ותהיה בלב נשברת : ידיד וכו'
בעת ערוך התפלה . לפני אל נורה עליכה . תבין
כל דבר ומלה , ולא בלשון ממהרת : ידיד וכו'
נרבות פי רצה ה' . וגם לשירי רנני , ולכל עדת
עם אמוני , אשר לך מפארת ; ידיד וכו'
סַמַר מפחד בשרי , לַעַת אזכור אותך צורי , מתי
אֲלִי תאיר נְרִי , אשר תהיה לי מגהרת : ידיד
חזק צורי את עדתך , אשר מיחלת לך , ושלח לה
את משיחך , ושים נעדרת נהדרת : ידיד וכו'

ג שיר יהנה ביחוד ולמונס הכורא יתברך שמו לעד והוא על סדר
ח"צ ובסופו סי' מנסה חזק למן חזון עולם

אדון עולם יוצר הכר . והוא אחד אין זולתו
בורא הכל יש מאין , ברוך שם כבוד מלכותו
גבוה מכל מרכבה , ועד הכל השגחתו ;
דמות הגוף וגוף אין לו , ואין ערוך לקדושתו ;
הוא קדמון לכל קדמונים , ואין קדמון לקדמותו ;
והוא היה והוא הוה , והוא יהיה בתפארתו
זמן אין לו ולא תכלית , ואין ראשית לראשיתו
חוקר לבבות וכליות , ואין הקר לתבונתו ;
טהור עין בחר באום , ישראל עם סגולתו ;
יחיד נתן על יד עבדו , הוא משה נאמן ביתו :

שירה—לאֵל

ה

כבוד תפארת חמדתו	,	תורת אמת היא תורתו
לא נשתנית לא תשתנה	,	ולא ימיר האל דתו
כאמינים כל ישראל	,	במשה וכנבואתו
נורא אלהים לבדו	,	ואין סוף לאחדותו
סומך וסועד לצדיק	,	ומעניש מפיר דתו
עונה הוא בכל עת צרה	,	ולא יעיר כד חמתו
פועל ישועות לבדו	,	הוא ואין זולתו
צדיק הוא בכל דרכיו	,	ותמימה היא פעולתו
קדוש ישלח משיחנו	,	כפרות חוכי ישועתו
דם בידו נפש כל חי	,	ורוח כל בשר אתו
שניא כוח הוא ומחיה	,	המתים ברוב חמלתו
תכרע לפניו כל ברך	,	וישישו בישועתו
מְקַדְּךָ מְלֶכְךָ וגם ימלוך	,	לעולם ועד מלכותו
נעדה עד כל תהלה	,	אין דבר נעדם מאתו
שחק לא יכלכלהו	,	וארץ לא תכיל אותו
הנאמן בדבורו	,	וגם שומר הבטחתו
חזק וברוך לציון	,	מחזיר את שכינתו

שירים לשבת קודש

סימן אברהם להראש"ע ז"ל

ד

כי אשמרה שבת **א** ישמרני , אות היא לעולמי
 עד בינו וביני :
 אסור מצא חפץ לעשות דרכים , גם מלדבר בו

שירה—לאל

ו

דברי צרכים , דברי סחורה או דברי מלכים
אהגה בתורת אל ותחכמני :

בו אמצאה תמיד נוח לנפשי , הנה לדור ראשון
נתן קדושי , מופת בתת לחם משנה בששי ,
ככה בכד ששי יכפיל מזוני :

רשם בדת האל חוק אל סגניו , בו לערוך לחם
פנים לפניו , גם להתענות בו על פי נבניו
אסור לכד מיום כפור עוני :

הוא יום מכובד הוא יום תענוגים , לחם ויין טוב
בשר ודגים , השמחים בו הם שמחה משיגים
כי יום שמחות הוא ותשמחני ,

מחל מלאכה בו סופו להכרית , על כן אככם בו
לבי בבורית , אתפללה אל אל ערבית ושחרית ,
מוסף וגם מנחה הוא יענני :

סימן דוגם ככל פסוק

ה

דרור יקרא לבן עם בת , וינצרכם כמו בבת , נעים
שמכם ולא ישבת , שבו נוחו ביום שבת ,
דרוש נוי ואולמי , ואות ישע עשה עמי , נמע
שורק בתוך כרמי , שעה שועת בני עמי :
דרוך פורה בתוך בצרה , וגם אדום אשר גברה ,
נתוץ צרי באף עברה , שמע קולי ביום אקרא :
אלהים תן במדבר הר , הדם שטה בראש תדרה ,
ולמזהיר ולגוהר , שלומים תן כמי גהר ,

שירה—לא אל

הדוך קמי חי אל קנא , במוג לבב ובמגינה , ונרחיב
פה ונמלאנה , לשוננו לך רנה :
דעה חכמה לנפשך , והיא כתר לראשך , נצור
מצות אלהיך , שמור שבת קדושך :

סימן מנלור

יום השבת אינ כמוהו , ברכו אלהים ויקדשהו :
מיום ראשון עד יום ששי , לקראת שבת נכספה נפשי
כי בשבת אצא חפשי , וכי יום מנוחה אקראהו :
נגיל ונשמח כי טוב להודות , ולזמר עליון על כל
הודות , כי השבת לנו חמודות , איש בער
לא ידעהו :

צוה לעשות שבת כהלכה , אז מסיני מצוה ערוכה ,
גם היא לשומרה כתר מלובה וכבוד והדר תעמרהו :
ומאהביה חיים יאריכו , וגם טועמיה חיים זכו ,
ובנתיב יושר המה ילכו , עדותיו בכל לב
ידרשהו :

דצה יהוה ובחר בנו ומכל לשון הבדיקנו , וקדושת
השבת הנחילנו כל זרע יעקב כבדהו : ברכו

סימן ישראל

יודוך רעיוני יי רועי , ביום שבת קודש יום השביעי :
יום אשר כליתה בו כל מלאכתך , ומלכי שריתה על
כל זולתך , ומעשים עשית אין לבלותך , די
בן אמתך חיש להרגיעי :

שירה—לא אל

ח

שביעי בחרת מכל המנינים , ואותו קדשת
בשבועות ושנים , היש אשר נשאת לגזע
אמונים , ופדם מאסונים ארחי ורבעי :

רצה במנוחתי יום זה יום מנוחה , וכיום עבודתי
המציא לי הרוחה , והכנן לשביתתי משאת
וארוחה , וששון ושמחה יהיה שעשועי :

עולם שכלו שבת תזכני , ונרך בהלו שים אור
בעדיני , ואל משכן שילה תשוב תעליני ,
מהרה ענני אורי וישעי : ביום שבת קודש

ח סימן ששן בסופו להרצ המקובל ששן מרדכי משה ז"ל

ברוך בא בשם יי , שבת קודש מאור עיני , שמור
וזכור בסיני ' ביחד שמעו המוני :

אצפה עת ביאתך , לטעום מנופת צופיך , כל יום
ויום אזכרך , מיום ראשון אשרתך :

שלחן טהור אערוך לך , בלחם משנה לשמך ,
והנרות לנגדך , כסא ומטה ערוכה :

הזמנתי לך הסעודות , שדש בשדש מעמדות ,
ולהם סנסן וידות , בעולמות החמודות :

חקל תפוחין ראשונה , הבלי משיח מגינה , שנית
עתיקא אזמינה , מגן גהנם ודינה :

מלך הקדוש שלישית , לגוג ומגוג עששית ,
לכוות רביעית אשית , מחבוב הקבר הפשית :

וט"ל מדאכות ספורות , ותולדות דהן ופארות , ודין

מקצה ואזהרות , שומרם יזכה לטל אורות ,
 , אנא אם אלוף הפרדתי , שמור וזכור לקחתי ,
 בשמירתם הנם אתי , לתקן את מעותי :
 ברוך בואך יום שביעי , בחשקך אשתה גביעי , לא
 אחסר יי רועי , ובך תורה שעשועי :
 אתענג במעדנים , במינים ממינים שונים , וברכתם
 בכוונים , למאה ברכות נמנים :
 בקדושת השבת עוברות , הנשמות היתרות , ממנו
 מזון להברות , לספוק החוג גזורות :
 שמור פיך מדברים , של החול שהם אסורים ,
 ושמור לך לדור דורים , נחלה בלי מצרים :

סימן חני אברהם חזק להראב"ע ז"ל

ט

ארץ ורום בהבראם , בה"א בראם , בלי עמל אל
 המציאם , ארון עולם צור נשיאם , שבת ביום
 השבת :

נקי כפים וטהור , מאור הנאור , בלתי חומר קודם
 שאור , בראשית הכל ברא אור ביום אחד בשבת :
 יחידי בלי שנים , עשה שמים , בלתי עזר וידיים ,
 הבדיק בין מים למים , ביום שני בשבת :
 אל יוצר עולמים בי"ה , המציא הויה , שתוציא
 הארץ פריה , גזר אומר וכן היה , בשלישי בשבת :
 בלי און בלי גבורות יצר האורות , לאור ולהצמיח
 פירות , גזר ונתלו מאורות , ברביעי בשבת :

שירה—לאל

רב כח אלי אנוהו ארוממנהו , כל נפש חיה המציא
 הוא , כל עוף כנף למינהו , בחמישי בשבת :
 האל חי נמלך בתומו , בנפשות עמו , וכרא אדם
 בצלמו , השדומו על כל עולמו , ביום ששי בשבת ;
 מלכי השלים כל מלאכתו , ביום שבתו , ויקדש
 ויברך אותו , על כן ישמרו עדתו , ישראל את השבת :
 חזק הוא ונורא עליון , נעדם מרעיון , מהר יבנה
 את הר ציון , וינחיל עם דד ואביון , עולם
 שכרו שבת ;

גם זה להראש"ע ז"ל סימן אלף אברהם חזק

אליו מי הקשה וישלם , שמים וארץ כלם , בשבת ,
 בו נזהרים עמי כדם , לכן יזכו לעולם שכלו
 שבת :

נושאים ונותנים בהדכות , תשע ושדושים מלכות ,
 בשבת , משלימים מאה ברפות ; לכן
 יוצאים שיעור גכוליהם , אלפים אמה רגליהם
 בשבת , חוץ מארבע אמות שלהם : לכן
 ארבע רשויות ספורות , הן הן במשנה סדורות ,
 בשבת , ודין ערובי הצרות ; לכן
 בוצעים על שתי ככרות , כמפות המפוארות ,
 בשבת , ובהם כל מיני פירות ; לכן
 רצים לכל תענוגים , בשר שמן עופות ודגים ,
 בשבת , שמחים ולא דואגים ; לכן

הם מדליקין המנורה , בשמן זית זך וברה , בשבת
 בניהם יזכו לתורה ;
 מרחיקים כל מיני סחורה . גם דבור אסורה ,
 בשבת , וגם כל מחשבה זרה ;
 הזק אל גדול ונורא , מוריד נשמה יתירה , בשבת ,
 לכני בני הגבירה ;
 לכן יזכו לעולם

סימן משנה הלוי חזק

יא

ואשיר גאל אשר שבת , ממלגתו ביום שבת ,
 נתנו לעם כבבת , עיז תמיד ינצרנהו : שמרו
 ישראל שבת כי , אות בני וביניכם הוא ;
 מכובד הוא מכל ימים , כי בו שבת צור עולמים ,
 ינוח בו רב עגומים , שמח ישמחנהו :

שבת קודש יום מנוחה , בו נסו יגון ואנחה , עם
 אל בהשקט ובכטחה , שבת עונג יקראוהו :
 האל אשר בחר בנו , שבת קדשו הנחישנו , מן
 העמים הבדילנו , להיות לנו לאלהים הוא :
 הלויים רנה יפצחו , לכבוד שבת כי בו נחו , כל
 ישראל בו ישמחו , שמחת עולם עד ראשם הוא :
 חזק ישלח משיחנו , וישיב את שביתנו , ואז
 נשבות שבתנו , עולם שכלו שבת הוא !

סימן א' משנה סלימאן חזק לחן ברוך בא

יב

ארנן בתעצומות , וגם בשירות נעימות , לאדון כל
 הנשמות , יודע כל תעלומות ;

שירה—לאֵל

יב

מאור עיני יום השבת , אשר אלהים בו שבת ,
 שמרו ישראל השבת , וישמרכם כעין בבת :
 נפש רוח גם נשמה , מעלתם במאוד רמה , בשבת
 בנו הושמה , מאל השוכן שמימה ;
 שומר שבת מחללו , אזי האל הוא ימחול לו ,
 עושר וכבוד יתן לו , ויאיר נרו בהלו ;
 הסעודות השלשה , כנגד אבות שלשה , תעשו
 אותם בקדושה , וטמון לכם ירושה :
 סדר השקחן אז הנה , הוא בהלחם המשנה , מזון
 שכינה תהנה , כי כבוד האל שם חונה :
 לענג השבת צוה , לישראל בהם אוה , אל התהלות
 לו נאווה , לכן שישו ברוב חרדה :
 יהללו אל קדושים , נערים וגם ישישים , כי ביום
 זה האל הרשים , מלאכות תשע ושדשים ;
 מחלל שבת מאחת , מלאכות סופו הוא נשחת ,
 והנזהר מכל אחת , ינצל מבאר שחת :
 אתם ישראל ישרים , ביום זה תהיו נזהרים , ובתורת
 אל תהיו קוראים , אשר הם מסז יקרים :
 נשיר לו בשיר ומזמור , כנגד זכור ושמור , ויי
 אתנו יגמור , לעד הוא אותנו ישמור ;
 חזק אדהי העולם , יקבוץ את ישראל כולם , ויבנה
 מקדש ואולם , ברוך יי לעולם :

שירה—לאל

יג

(יג) להג"ל סי' מנשה בכל פסוק והוא ז' פסוקים לתן דבור יקרא
מאור עיני יום השבת , נעים ודגול מרכבת ,
שמרוהו עמי בחבת , הוא ינצרכם כעין בבת ;
מקך קדוש אין זולתו , נורא עד כל במדכותו ,
שבת בו מכל מלאכתו , האלהים קדש אותו :
מה טוב הוא יום המנוחה , נסו בו יגון ואנחה ,
ששון ישיגו ושמחה , המזמינים לו ארוחה :
מיום ראשון עד יום ששי , נכספה לקראתו נפשי ,
שבת קודש חדות נפשי , הוא מנת חלקי וכוסי ;
מראש מקדם נסוכה , נחלה מעלה ארוכה , שומר
אותה כהלכה , היא אז מקור הברכה :
מקדש ירך כוננה , נחגי מהר תוך גנה , שוכה
שכותי אל כנה , העיר דשנה ושמנה :
מגני וקרן ישעי , נא קבץ את צאנך רועי , שעה
מלכי לקול שועי , הושיעני צור מושיעי :
(יד) ישירים לחנוכה סימן ישראל בר משה בר לוי חזק
יצא למלוך מבית סורים , עבד מילדי העברים ,
בטה באד קרנו הרים , ובין כוכבים שם קנו :
שמו אדון על מכוננו , ומושל בכל קנינו , שר
טבחים כי רב הונו , ומאד רבו מכמוניו :
ראתהו אשת אדוניו , כי כסתר נדמו פניו , חמדה
יפיו ואור עיניו , לא נתנה ללבה דומי :
אמרה לו בא שכבה עמי , ואם את עברי זר עמי ,

שירה—לא אל

יד

אשימך נגיד אולמי / נא מלא את חפצי קומה :
 לא שמע לקול נאומה / לשכב אצלה להיות עמה :
 כי הכיט אל שוכן רומה / ותשב באיתן קשתו :
 כבוא אדוניו אל ביתו / סוד זה ספרה לו אשתו /
 אז העיר עליו חמתו / ולאסור את נפשו מיהר :
 ראה אל כי לבו נטהר / המה לו שלום כנהר / שם
 חנו בעיני שר סודה / רב תהלות עושה פלא :
 מנה אותו שר ומעולה / על כל אסור בבית כלא :
 כי א' חסדיו לא יכלא / שומר חסד לאפים :
 שר משקים ושר האופים / שם היו נכפים וגזופים :
 ראה פניהם זועפים / חן שפתיו נתן למו :
 הגידו לו איש חרמו / פתר להם בנאומו / שר
 משקים שם על מקומו / ואת שר האופים תדה :
 בעוד שנתים נגלה / א' פרעה סוד חלום נפלה / ולא
 נמצא חכם גילה / את סוד נתיבו ודרכו :
 רחש שר משקים למלכו / ידיעת יוסף וערכו : אז
 מבית הכור וחשכו / הריצוהו ברוב אונים :
 לחלמו שם פתרונים / דברים טובים ונכונים / אמר
 לו את ראש מכינים / הגביר את הוד מהלליו :
 ושם אותו משנה אליו / ורביד זהב שם על כליו / וכל
 שר סר לנשוק שוליו / ואיש גדול דופק על דל :
 ידונו על זה עם נבדד / ויאמרו תמיד א' יגדל / א'
 מקימי מעפר דל / ומאשפות ידים אכיון :

שירה—לאל

טו

חזק צורי את עם אביון . תחיש תשימהו עליון .
כאשר עבד דר חביון . יזא למלוך מבית סורים :

סימן יסודס

טז

יה הצל יונה מחכה . ודמעתה לך מפכה . ותשמה
בך אתה מלכה . בשמונת ימי הנוכה ;

הודו לגאה על גאים . ונורא על כל נוראים . הציל
את נין חשמונאים . מיד צר כי בהם הכה :

ישירו עמך שירות . וזמירות מפז יקרות . בהדליקם
את הנרות . בשמונת ימי הנוכה :

דרשוהו בכל לבבות . כי גמל עלינו טובות . שמחו
בנים עם האבות . בדת מני ים ארוכה :

האל ימינו יחדש . וצר להריגה יקדש . ישלח
עזרך מקדש . ומציון יסעדך :

סיר כולל כל דינים השויכים להנוכה , לכן ילא למלוך מבית סורים

סי' מנשה בן סלימאן שהרבאני חזק

טז

מעו ולבי ונפשי . יודו לך א קדושי . רצה שירי
וגם רחשי . כי כך אנחנו בוטחים :

נרות הנוכה מניחים . בתוך עשרה טפחים . ותהיו
ששים ושמהים . ובצל שדי תהיו חוסים :

שלוש ברכות לך תשים , נר הנוכה עשה נסים ,
לזמן הזה בו ששים , בני יעקב מי מנה :

הדלקת נרות זמנה . בצאת כוכבים כמעונה . ושיעוד
הדלקת שמנה . חצי שעה הם מאירות :

בצד שמאל שים הנרות . לזכר הנס מאירות . נגד
 מזוזות השומרות . אותנו מאש קדחת :
 נר הנוכה כעין בבת . מדליק קודם לנר שבת .
 התפלל מנחה בחבת . אז תדליק אותה ותגמור :
 סוף הדלקת ראשון אמור . נרות הללו עד גמור ,
 שיש בה ג"ו תיבות תשמור . נוסח זה ולא תשנה ;
 לצד ימינו הוא פונה . והנר רחוק יחנה . אם אין
 מזוזה ישנה . סמוך פתחו ישים אותה :
 יזהר בהדלקתה . צריך במקום הנחתה . אנוס יברך
 ברכתה . וציר ידליק תמורתו :
 מוצאי שבת בביתו . מבדיל קודם הדלקתו . אבל
 בבית תפלתו . החנוכה יקדים אורה :
 אסור ישתמש לאורה . ואפילו ללמוד תורה . אפס
 תהיה רק מאירה . לפרסום הנס נצבות :
 נסים גדולות וטובות . עשה צור אלהי אבות . לזה
 הנשים חייבות . להדליק כמו גברים ;
 שמונת הימים אומרים . רגנות בסוד ישרים . את
 נוסח ההלל גומרים . יותר הוא מחג הפסח :
 הנוכה היא בהנצח . זכה כאור המצוחצח . קדוש
 א תזנח לנצח . תכנה עירי גם מקדשי :
 לפורים סימן שלמה

ין שימני ראש על כל אויבי ותשמחני , כימי מרדכי
 בן יאיר . אל חנון ורחמי , מחה תמחה הוא

שירה—לאל

בן יאיר , אל חנון וחנוני , מחה תמחהו לאדום
הכהו אם עד בניים :
לבשת מלכות להרסה , והצלתיני , בקום המן האנגי
כתנין לבלעני :
ממרום רוח שלחת . ותושיעני , יסור יסרני יה ,
למות לא נתנני ,
המן חשב לאכדני , ודהשמידני , דחה דחיתני
לנפול וי עזרני :
חזק לב עבדך בקדם , ואמצני , בזכות יצחק עקדך
השיבני על בני :
יח סומן עורא בן ששן חזק
עזר מצרי היית , סתרי ומגני אתה . היה לי גואל
גם עתה אשיר שיר חדש : תמחה את זכר
עמלק שמך יתקדש :
זכרתי ימים מקדם . עת אמרו כואו נכחידם , פלאך
מי יגידם , אשיר שיר חדש ; תמחה
רצה המן הוא הרשע . לעקור ביצת עם נושע אזניו
הכבד עיניו השע , אשיר שיר חדש : תמחה
אז שב עמלו בראשו , תלו אותו עם כל יורשו ,
בא לעקור ונעקר שרשו , אשיר שיר חדש :
בן יאיר הפקד על ביתו , וירש את נחלתו כי נשמעה
תפלתו , אשיר שיר חדש : תמחה
ששון ושמחה ליהודים אבל מספד מר למורדים ,
ורבים הם מתיהדים , אשיר שיר חדש :

שתו ושכרו בפורים , ושתו עד תהיו שכורים ,
שלחו מנות לחברים , אשיר שיר חדש :

ומתנות לאביונים , בלב טוב ובסבר פנים , רחמנים

בני רחמנים אשיר שיר חדש : תמחה

נא קבץ את קהלך , והכן לבכם אליך , אז תכרע

כל ברך לך , אשיר שיר חדש : תמחה

חזקנו אמצנו , מן העמים קבצנו , ואלך השיבנו

אשיר שיר חדש ; תמחה את זכר וכו'

ימ סימן לזכרהם חיון בר שלמה ל"ע

אזכור חסדי אל נאמן , אשר ריחם כאב רחמן על

ישראל עם לא אלמן , ארור המן האכזרי ,

ברוך מרדכי העברי : ארורה זרש כלבתא ,

ברוכה אסתר מלכתא :

בשם א' אומר ועושה , אניד איך היה מעשה בימי

מלך עז וקשה אחשורוש היה ערי :

רחש לבו לדבר זמה , דהביא ושתי ערומה , ותמאן

דאמר למה , אראה יפיי לעם נכרי ;

החכמים גזרו מיתה , על ושתי ועל ממלכתה ,

בעצת בן המדתא , ובסכתה זרה אורי :

מכל הנשים נבחרה , היא אסתר כחמה ברה ,

בכתר מלכות נעטרה בשנת שבע העשירי :

חשב האל לשאת את ראש , המן לפני אחשורוש

להשקות לענה וראש ' לישראל עם בחורי :

יעיץ המן את המלך , שלא רצים בכל פלך ,
 להשמיד עם דך והלך , עם מרדכי כי הוא עברי
 ידע מרדכי עצתו . ויקרע בגדי כסותו ויתן ראש
 בברותו , שק ואפר מקום נזרי :
 ולאסתר שגח בעצמה , לבוא למלך בחכמה ,
 להשיב ספרי החמה , עצת המן איש כפירי ;
 נאמה אסתר לחכמים , והתענו ברחמים , שלשה
 לילות עם ימים אולי יראה האל שכרי :
 ביום השלישי לבשה . אסתר מלכות ונכנסה אל
 המלך במר נפשה . כי ראתה גדל שכרי ;
 רחשה איך הותר דמי . לשפוך ולמחות את שמי ,
 כי נמכרנו אני ועמי . עד יד איש הצוררי :
 שפך המלך חמתו . על המן בצע אמרתו . על עין
 גבוה לתלותו . אזי חפו פני צרי :
 ליהודים היתה אורה . כי נהפכה הגזרה . ובני המן
 העשרה . על עין תלו צאן עדררי ;
 מרדכי עכה לגדולה , עמרת זהב גדולה , והעיר
 שושן צהקה . כי שמחם האל יוצרי :
 הימים אלה נזכרים , לדור ודור הם שמורים , ימי
 משתה ימי פורים , על שם הפור וזה זכרי :
 נאמתי ושלחי מנות . זה לזה וגם מתנות , לאביונים
 עשות יינות ולא יאכל כל איש נכרי :
 עד זאת תמיד אשיר שירה , לאל ואשפוך עתירה

שירה—לאר

כ

כאל עליון בעת צרה , כל ימי יהיה בעזרי :

כ

סימן אני מנסה בן סלימאן חזק לכן אזכיר חסדי

אשירה לאל בשירים , וגם הלכות המורים ,

למגדה גם לפורים , לתקן את המסדה :

נסי האל אז אזכירה , הצילנו מכל צרה , הכל

חייבים במקרא , המגלה הכלולה :

יברך לצור נאמן , לאבינו הוא הרחמן , מגילה

נסים גם זמן , קודם מקרא המגידה :

מעומד הכר צריכין , לאל יהו מברכין , ובסוף

יהו עורכין , ברכת הרב המעולה :

גזהרים יהיו הקורים , שלא להפסיק בדברים .

ולא יהיו מחסרים , ממנה אפילו מדה .

שנית אומרה גם בביתו , להוציא בניו ואשתו .

ידי חובה בקריאתו , בלי ברכת המגילה :

הודה לאל מערכה , ופשוט מגילה ערוכה , ואז

תאמר הברכה , לאל צור נורה עליה :

בעת אשר זאת נאמרת , חמש מאות עד עשרת ,

בנשימה אחת נגמרת , וברגלך תרמוס בגילה :

גזהר תהיה באת ואת , במגילה היא נקראת , ויזאת

בסוף נמצאת , תאריך באות וי"ו שדה :

סוף קריאת המגידה , צריך שתהיה גלולה , אז

תברך הרב כולה , וזכור נסים בתפלה :

לאביונים תן מתנות , שתים יהיו נתונות , וגם

משכוח המנות , שתים יהיו למוכה :
 יתן צדקות בעדו , לכל מי שפושט ידו , וה' יגמור
 בעדו , וקרנו ירים למעקה :
 מצוה להרבות בסעודות , פורים וקאל להודות ,
 ובגדים שהם המודות , תלכשו ביום צהלה :
 אחד אנשים ונשים , משכוח מנות הם עושים ,
 ובעד האכיונים דורשים , ברכתי להם כפולה :
 נוהגים זרע מזומן , לכתוב ולמחות שם המן ,
 ועמק המזומן , הוא וזרעו לקללה :
 חסדי האל כי לא תמנו , זמרה ושכח תתנו , קודם
 הכל אז תענו , לה' היא הגדולה :

כא להג"ל סי' מנחה סלמאן חזק לחן הג"ל

מלכנו הוא לנו עוזר , גם בזמן המן הממזר , אשר
 הישב להיות גוזר , עדת ישראל תמימה :
 לא תגדיל כל נשמה , ביום זה במאור הוא רמה ,
 נורא הפיר את עצתו , וביטל את מחשבתו , בניו
 גם הם נתלו אתו , והיו חרפה וכלימה : לא
 שתו ושכרו בפורים , עדת ישראל ישרים , שכחו
 לא בשירים , ובקול זמרה הנעימה : לא
 הנדיבות לא תסלק , מתנות לאביון חלק , תמחה
 את זכר עמלק , מתחת שמי שמימה : לא
 שישו ישראל בתורה , ליהודים היתה אורה , מאד
 בלבי נקשרה , אהבת אל העצומה : לא

חנן הקשיבה רנתי , זכאי קצר את גלותי , קבץ
 ישראל עדתי , אשר היא כיונה הומה ; לא

כא לחג המצות סי' מסה חוסן חזק

מלך גואל ומושיע אל נערץ בסוד קדושים , ולאין
 אונים עצמה ירבה מחזיק רפיון ידי רשים , כי
 הוציא בחודש אביב בני ישראל חמושים , הודו
 לאל כי החדש הזה לכם ראש חדשים :

שמו יחדיו נרוממה עלי נבל ועלי עשור , פי זכר
 את דבר קדשו ויוציא עמו ממצור , והוא צוה אלי
 עמו קחו לכם שנה בעשור , להודיע כי הוא ישור
 על אלהים ואנשים :

העם עשו את פסחיהם בלתי פחד ממצרים , בשירי
 זמרה ותהלה בשלש כתות מחנים אכלו אותו עלי
 מצות ומרורים בהערבים בלתי מבושל במים ונא
 פי אם צלי אישים :

חוסן ישע ימינו א' הראה להושיע גמו , פי השקף
 ממעון קדשו העם מתבוסס בדמו דם פסח ודם
 המילה אזי עבר הוא בעצמו , למצרים ואת עמו ,
 הוציא מעבדות לחפשים :

חזק חושה שלח זרים לבני אדום ופילגשים שימם
 במהפכת ערים , ערי אשורים וקדושים , ותכניע
 גאון זרים , ושלה לעם לך דורשים , האדון אשר
 מבקשים , בניסן ראש החדשים : הודו וכו

נכון לבו איש הוא ירא , כל נתיבו מצות בורא ,
 נאמר בו כתוב אשרי : כל חוסה בו אשרי שומרי ,
 הראה נסן , בירח ניסן הרם נסן , דר מעוני , עם
 קדושים נאמן אורן , הזרח קוני ;
 סלעי אתה ומצודתי , אז היית לעזרתי לי שמחת
 בישועתי , קבץ עתה את גלותי ;
 ידך שלח ממרום אל , קום והצלה לישראל , טוב
 וספה ושגה גואל , ירכב יצלה בעוז ואז ;
 מלכי ארץ כל לאומים , שיר במרץ קך נואמים ,
 את ניז פרץ מהר תמים , יגדור פרץ יקבוץ עמים ;
 הראה נסן , בירח ניסן הרם נסן : וכו'

סי' מנשה חזק לחן מלך גול ומושיע

מאד שירו בני עמי , לאל השוכן מרומים , אשר
 בכס בחר מכל , בני הגויי העמים , מכך חמץ
 הזהרו , בכל השבעת הימים , הודו לחי
 העוקמים , שבחיהו כל האומים ;
 הנשיר ונריע לאל , כיום זה בחג המצות , אשר
 הגדיל ועשה כל , צורי אשר לו העצות , ברוך
 האומר ועושה , אשר אמרו נמרצות , הוציא
 את עמו מארצות , מצרים שהם אלמים : הודו
 שלחן ערוך תסדרו , ונסי האל תזכרו , ולכניכם

שירה - לאל

כד

תספרו , כל דבר לא תחסרו , כי חסדי האל
 מאד גברו , שבה וזמרה תשירו , את חג המצות
 תשמרו , עדת ישראל תמימים ;
 הארבע כוסות אז תשתו , בליל זה הוא ליל
 שמורים , ואזי תהיו מסובין כי היותם בני חורים
 והללו לאל קדוש לאביון מאשפות ירים , בני
 ישראל נבחרים , שבה האל הם נואמים :
 חזק הוא ואין בלעדו , אשר יראה את עניינו
 ויוסף שנית את ידו , להחיש לגאלנו , כימי
 צאתנו ממצרים , אתה האל הבטחתנו , תשלח
 לנו משיחנו , תבנה מקדש ואולמים :
 חזק הוא ואין בלעדו , אשר יראה את עניינו

כד

לכ"ל סי' מנשה בן סלמאן חזק לכן ולג כחכ

מן המצר קראתי יה חי אי , ענני הוא במרחב יה ,
 עשה מצרים לשאיה , חי אי , ולפרעה הכביד
 את לבו , זה היום עשה ה' חי אלי , נגיחה
 ונשמחה בו :

נורא הוא הקשה את ערפו , חי אי , וישלח בו את
 כל קצפו , ובעבדיו חרון אפו , חי אי , לשום
 אותותיו בקרבו :
 זה היום
 שפטים א' עשה בהם , חי אי , עשר מכות שלח
 להם , והרג את בכוריהם , חי אי , ובכור פרעה
 חמדת לבו :
 זה היום
 הוציאנו ממצרים , חי אי , אל השוכן בשמים ,

וינצלו את מצרים , חי אי , זרע אברהם אוהבו ;
 ברוך שומר הבטחתו , חי אי , לישראל סגולתו ,
 נתן להם את תורתו , חי אי , על הר סיני הוא
 בחר בו ;

שמחנו אלהינו , חי אי , לשלוח את משיחנו , מִהַר
 בנה מקדשנו , חי אי , אִזְנֵי נְשִׁיר לך בעת שובו :
 חזק אֱלֹהֵי צְבָאוֹת , חי אי , יחיש יעשה פלאות ,
 וענינו המה רואות , חי אי , בכנין מקדש וטובו :

סימן ילחק

לחג השבועות

כה

יום יום אודה לאל אשר בחר בנו , מן העמים
 לסגולה לו לקחנו , על הר סיני את תורתו
 הנחילנו עשרת דברות קדשו השמיענו ;

צבא מרום רבותים ירדו עמו , בעת אשר נגלה
 לישראל עמו . מסיני בא וזרח משעיר למו
 בקול שופר חזק מאד יעננו ;

חרד ורגז הר סיני עת ביאתו , להנחיל דת לישראל
 סגולתו , על יד משה עבד אל נאמן ביתו ,
 ושם עין בעין ראתה עינינו ;

קדוש כאז תגלה מלכותך עלי , למקדשי שובה
 ושכון תוך אהלי , ולי המה שלום כמי נהר
 אולי , ועינינו יראו וישמח לבנו ;

להנביא יחזקאל זע"א סי' מנחה בן סלימאן חזק

כו

מלכי אתה מעווי , השב עטרת עווי , בזכות כהן

שירה—דאל

כו

בן בוזי , אדונינו יחזקאל , שלח לנו הגואל ,
 בזכות נביא יחזקאל :
 נביא וכהן היה , וכמו סוגת נקייה , את המתים
 החיה , אדונינו יחזקאל :
 שמים לו נפתחו , אורות לפניו זרחו , רננות פיו
 יפצחו , אדונינו יחזקאל ; שלח לנו
 הצדיק עלה מעלה , קרנו רמה למעדה , יה קבץ
 הקהלה , למקדש וההרא ; שלח לנו
 בואו איו בחברה , עם כל כלי הזמרה , אז תשירו
 השירה , במקום נביא יחזקאל : שלח לנו
 נדכו איו נדבות , הבנים עם האבות , ותנו כספים
 טובות , לכבוד נביא יחזקאל ; שלח לנו
 סוד המרכבה ראה , אשר מאד נפלאה , אשרי עין
 זאת רואה , כמו נביא יחזקאל : שלח לנו
 לזרע קודש ניבא , שובו לא בחיבה , הורה דרך
 הטובה , לעם בני ישראל : שלח לנו
 יחיד רם ונעלה , יתן לנו נחלה , בעיר קדשו
 המעולה , בזכות נביא יחזקאל : שלח לנו
 מתי תפרה שכינה , חבצלת שושנה , גם את עמך
 ברנה , בעוז וכח וא ; שלח לנו
 א נא קבל הזמרה , כמו סמים וקטורה , את פניך
 האירה , לעמך ממך שוא ; שלח לנו
 נשגב זכור צדקתו , לישראל עדתו , ושלח ינון

שירה—לאג

כז
בזכותו , יקבוצ עמך ישראל : שלח לנו
חזק בנה הר ציון , שהוא נוה אפריון , חיש תאמר
לעם אביון , ובא לציון גואל : שלח לנו
כז לכבוד אדונינו עזרא הסופר זיע"ה סי' מנשה סלימאן חזק

לכבוד גפן פוריה , הוא עזרא בן שריה ,
מלך ברא עולמו , נתן תורה לעמו , ובנה את
אודמו , עד ידי בן שריה : לכבוד
נחמד מאד למעלה , זכה לאור וגדולה , לראש
גולה במעלה , עזרא סולת נקיה : לכבוד
שמו טוב מבשמים , אשר הציל עם תמים , מיד
כל אנשי דמים , מיד אומה נכריה : לכבוד
הוא בהיר כמו חמה , ונשל בכך חכמה , בתורה
התמימה , הוא עזרא בן שריה : לכבוד
סופר מהיר בתורה , הנעימה היקרה , זכה מאד
וברא , ומכל סיג נקיה ; לכבוד
למד לנו לנו התורה , כהלכה ברורה , אדונינו הוא
עזרא , מורה לנו הוא היה ; לכבוד
יפצחו פיו רננים , דברים נאמנים , יקר הוא מפנינים
עזרא רב חכימיא : לכבוד
מה טובו אמרי שפר , מפי אשכול הכופר , כהן
נביא וסופר , עזרא רב כהניא : לכבוד
אל שוכן בשחקים , ומשפטיו צדיקים , סוכת דוד
חיש יקים , ויחזיר את יפיה : לכבוד

שירה—לאל

כה

נאור חדש טובתי , וחוושה לעזרתי , וקבץ את
עדתי לעיר קדשך בנויה :
חזק קבל הזמרה , ופדינו מכל צרה , ושלח גואל
במהרה , עם מבשר איה :
לכבוד

כה להג'ל סי' אתי מנשה בן סלימאן חזק

לכבוד שמחת לבבי , עזרא סופר הנביא
אשיר שירה וזמרה , לא גדול ונורא , לפני הסופר
עזרא , אדונינו הנביא :
נאמן בכל חזיון , קדוש הוא מהריון , נחמד לאל
העליון , אדונינו הנביא :
לכבוד

יחד קבץ עם נקדש , בנה להם המקדש , יבנה בית
המחודש , בזכות עזרא הנביא :
לכבוד
מה טוב הוא אין כמוהו , מאיר הוא באורהו ,
אשרי עין ראתהו , לאדונינו הנביא :
לכבוד

נחמד צדיק ונקי , בתורת האל בקי , אבא אליו
בחשקי , לראות ציון הנביא :
לכבוד
שמו יצא ברחובות , הוא חמדת הלבבות , תיקן
תקנות טובות , אדונינו הנביא :
לכבוד

המלאכי הסופר , המציא לעמו פופר , ובעד ישראל
כפר , אדונינו הנביא :
לכבוד
בואו אתם ונשיכם , אל תיראו על כספכם ,
זכותו תגן לכם , זכות עזרא הנביא :
לכבוד

נביא הוא בעד האות , עושה גם גם נפלאות , ועיני

שירה—לאל

כט

העם רואות , אותות עזרא הנביא : לכבוד
סופר ונביא היה , מגן הוא לשכטי יה , יעתיר לעם
בשביה , לצור אלהי אבי : לכבוד
לובש עוז ותפארה , ולו כח וגבורה , אדונינו הוא
עזרא , התורה לנו הביא : לכבוד
יאייר באור החמה , באור תורה תמימה , מעין נובע
חכמה , אדונינו הנביא : לכבוד
מאיר הוא בתורתו , כי הא בחר אותו , ואז בזכות
צדקותו , יכפר א את חובי : לכבוד
אשרי שראה פניו , הולך צדקו לפניו , צדיק קדוש
ועניו , עזרא הוא חמדת לבי ; לכבוד
נורא קבל זמרתי , ותן די שאתי , וגם לכל עדתי ,
תקבוץ א ארץ צבי : לכבוד
הזק הוא אהינו , יבנה בית מקדשנו , בזכות זה
צדיקנו , כהן סופר ונביא : לכבוד

סימן אברהם סלאמה

כט

ארץ הקדושה , יקרה חמודה , לתורה ותעודה
תקרה דרושה :
באמצע העולם הוסר יסודתך , משמים סולם נצב
לעומתך , מורה בשלמותך , כי את הנבחרת ,
פנה מיוקרת , ואבן הראשה :
רמה על גבולי , תכל רב יקרך , בפז לא יסולה
ובספיר עפרך , גם מחכים אוירך ומאירת עינים

בת ירושלים . בלבבות חרושה :
 הר המוריה מעונה , המקדש הנורה , לכסא שכינה ,
 וארון התורה ועבודה טהורה , ושלחן הפנים
 לכפר עונים מזבח נחושה :
 מקום הנבואה , ואורים ותומים , והאש הנורא באה
 ממרומים , בארצות העמים אין ערוך הדרך ,
 ברוך שבחרך , לעמו ירושה :
 סנהדרי גדולה רבני ישראל . כחצי העגולה אצל
 ההר , עין ראתה אל , תוכך אשרי חלקה .
 ארץ ההשוקה , מאבות שלשה ;
 לבבות יכאבו עינים תבכנה , דמעות ישאבו , ידיים
 תרדנה , יען כי נתונה , חמדתה לחרם , כסכה
 בפרם , כמלונה במקשה :
 את רבת ברכות , בתוך עם סגולה , כך יופי
 ומלכות , תפארת ותהלה , מאז הם כגולה את
 רבת חמדומה , פאשה שוממה , מכורה נחושה :
 מארבע הפאות . שרידי ערתך , עיניהם תלוית
 אהכתך , עד יקים חרבתיך , אדון המתנשא
 ואותך יעשה , בריאה חדשה ;
 הומיה באבל , עניה סוערה , עוד תהי כתבל ,
 לעולם גבירה , לשם ולתפארת , לאורך ילכו ,
 ובכנ יתברכו , יחד איש ואשה :

סימן אברהם

אבני אקדח שים שערי , וגלילי בסף , נאמן , פלחה

שירה—לאל

לא

נפשי לחצרי , פי רב הכוסף , נאמן , טוב לי
 מצהלות אכירי , מאלפי כסף , נאמן , שארית
 יוסף , היה מאסף , עלכם יוסף , אלף פעמים :
 בשמחה חיש תחדני , גילת ורנן נאמן , על לב
 פחותם שימני , אשורי פונן , צדקתך תהגה
 רשוני , חסדך ארנן , נאמן ; שארית
 רפרוני בתפוחים , תפוחי זהב , בתוך מגדנות
 מרקחים מצופים זהב , אקטיר סמים ממולחים ,
 על מזבח זהב ; שארית
 הגל בן שחר אור יהל , על הרי שפר , בשמים
 ראש מור ואהל , דוד אשכול פפר , סכיבו
 עלות ינהל , ידמה אל עופר ; שארית
 מלכי תרשיש מאוד ירהו , פי עמנו אל , איש אל
 רעהו יתמהו , ראו בן לא , כאישון מן ינצרנהו ,
 קדוש ישראל , שארית יוסף , יהי מאסף ,
 עליכם יוסף אלף פעמים :

סימן ישראל

לא

קומי יונה יקושה . עורי אבן הראשה ;
 יונה צאי מבבל . והגי שיר עלי נבל . כי אשיב
 לבת בכר . חיש עמלה בראשה ;
 שגחתי אסיריך . מבור גם עדריך . ארעם בזכות
 הוריך . וברית אבות שלשה ;
 רעיה כחמה ברה . אהבתי כך נקשרה . כי לזיו

אורך הפרה , הלכנה ובושה ,
 אעל מזור לחבלך . הן טוב ונעים חבלך . עלי
 ונחלי חבך . ארץ צבי קדושה :
 למונך רעות אספה . אשא גם עד הר נשפה .
 ולשברך אתן מרפא . לשום חתול לחבשה ;
 חזקי בתי יחידה . בחרתיך לי לעדה . בת מלך
 כל כבודה . ממשבצות לבושה ;

לב

סי' קילי אני ילחק חוק . לחן עלזדוויי

עלובה דויה , עלובה דויה , ולדודה עינה צופיה .

תחנה קו"לי א"ני בת נדיבים . צועקת מבין
 האויבים . הציקוני במכאובים . נהמו עלי
 כלביה . עלובה וכו'

תנחומין יונה תמה . הומה למה . נשמע קולך
 למול רומה . חיש אנאך ביד רמה . אסער
 אויבך כמוץ דחוייה . עלובה וכו'

תחנה צרי כאו תוך נותי . עדו עדיי וחמהתי .

תנחומין נתנו קודם לעומתי . סורי סורי את עכרתי .
 חיש מהרה אשיב להם . כל גמולם
 בראשיהם . ותנצלו כל עדייהם . ואכה כם
 מכה טריה . עלובה וכו'

תחנה קנה לי כי אתה דודי . בין העמים גד
 כבודי . ילעיגו שפה לנחודי . לאמר לשוא
 את הומיה . עלובה וכו'

תנחומין חבי לי ואבא פתאום . ואנאך מבין לאום
אז כל רואך ינאום נאום . מי זאת עוקה
יפיה . עלובה וכו'

תחנה זה לי כמה מיחלת . על גלותי מתנפלת .
יעלת חן ואילת . זנחתני כנכריה . עלובה וכו'
תנחומין קול מבשר חיש אשמיע . לגאולך פיו
יביע . כי בן דוד דך מושיע . לפניו יבא .
אליה . עלובה וכו'

סי' א' מנסה חוק כפול לחן קומו זוגה וקוסה

שלה דויד גין פרץ . יעלינו לארץ

אשא א הרים עיני . עזרי מעם ה' . יחיד יושב
במעוני . הדר במרומי ערץ : שלה
מי יתן לי כיונה . אבר אעוף אשכונה . במקום
אור השכינה . צבי לכל הארץ ; שדה
מאז שמוך לעיים . אזתהיי לאור גויים . יראו וייראו
איים . יחרדו קצות ארץ : שלה
נצרתך גם עזרתך . בעת רצון עניתך . יום ישועה
נתתך . לברית עם הקים ארץ : שלה
ניחם הא הרבותך . לא יוסף להגלותך . תורה
תצא מאתך . ישים משפט בארץ : שלה
שפלת עם דברי . מעפר התנערי . בא אורך קומי
אורי . יראו כל אפסי ארץ : שלה
שלמי נדרך . וחגי את הגיך . כולם אבו אליך .

שירה - לאל

לד

הנדרחים בארץ : שלח
 הרחיבי את אהולך כי חפץ י גאולך . הרימי בת
 את קולך . תודה ושיר במרץ : שלח
 הלכו אל בקדשו . ישראל עם קדושו . כי זרח לנו
 שמשו . ברוך מאיר לארץ : שלח
 חזק יבנה ארמוני . ויקבוץ עם אמוני . אז והיה ה
 מלך על כל הארץ ; שלח

לד

סי' מנחה חזק לתן הלא סלחתי

הללו לאל יה . הלכו לאל יה . ישלח את אדניה .
 יקבוץ את ישראל לעיה הבנוייה :
 מה תהמי נפשי , מה תהמי נפשי , הוחילי לאלהים
 לא חי קדושי . מהר יבנה עירי וגם את מקדשי .
 ובחצרות ה' אבא במ אודה יה : הללו
 נורא רפא שברי . נורא רפא שברי . כי אתה צור
 ישעי ובך שמתו שברי . תחיש לי תאמר קומי
 התנערי . התפתחי מוסרי צוארך שבייה : הללו
 שובה שיבת ציון . שובה שיבת ציון . אתה אל
 העליון ונעלם מרעיון , גם יהיו לרצון אמרי פי
 והגיון . לבי לפניך א שובן עדייה : הללו
 הצמח ישועתי . הצמח ישועתי , כי אתה הוא רואה
 כי מאד דלנתי , מהר לי קצר את אורך גלותי
 צורו לישועתך עיני היא צופייה : הללו
 חזק בנה מקדש . חזק בנה מקדש , אשר מאור

שירה—לאל

לה

נהדר , בית המחודש . וקבץ ישראל עמך
 המקודש . לעירך המובה היא ארץ צבייה ;
 לה סי' מנשה בן שלמון חזק לזן על רזה נא
 על רז - נא , רזה נא , תדמול צור עליה , לעדה
 הרזה נא , תחיש תגאליה : . על רזה
 מדוע אל נמשת את צאן מרעיתך , בשביה היא
 הומייה צופה עזרתך , וגם היא מייחלת לעת קץ
 ישעך . צורי מכל הצרות אתה תציליה :
 גוראות יעננו . הא השוכן עד . מרומם הוא על הכל
 ברוך שמו לעד . בעת שירי הגיוני , מאד לבי
 ירעד . ומבקש לעדתי יחיש הוא יפדיה : על
 שמן תורק שמיך . אבינו הרחמן . ראה עוני עדתך .
 רבו צרות זמן . והיא בשמך בטחה תקרב הזמן ,
 לפדותה ולהביאה , למקום מושביה : על
 ההדרור בנפלאות . מצמיה ישועה . מגלות המר
 הזה תחיש ותושיעה . ותשמע תפלתה תאזין
 לשועה . אשר היא קוראה לך מקירות לביה :
 בן דויד צורי שלח . במהרה יפדנו . ותראה את
 עניינו וגם לחצינו , ותמלא שחק פינו . בשוב
 שביטנו . לארץ הקדושה ובקבוץ בניה : על
 סוכת דויד נופלת . מתי צורי תקים . למה תזנח
 לנצח אל שוכן שחקים . מי יש בלתיך פודה .
 האסור בזיקים . אתה הא הגדול . גורא תקימיה :

חזקו עדת ישרים . באל מושיעכם . וישמע תפלתכם
 והוא ישלח לכם , את איה יבשר * שרם על
 הר לכם . ולאמר לציון בא משיח צדקיה :

סי' מנשה סלמאן חזק

לו

שמע קול עמך שוכן מעונה . המיחלים לך כל עת
 ועונה . ומהללים לך בשיר ורגנה . שעה שועתם
 כי עת לחננה :

מי אל כמוך . שוכן שמימה . בנה מקדשך אבן
 שלימה . עמך ישראל עדה תמימה . פדם
 במהרה כי עת לחננה : שמע

נשגב ונורא . אתה אבינו . באור התורה תאיר עינינו
 תשיב עמדת שכינתנו . ובנה הכירה וגם ארמונה
 שומר ישראל , רחמן וחנון , ובשירי הואל , וגם
 הרינון , ושגח הגואל , אשר הוא ינון

יקבוץ ישראל בשיר וברינה : שמע
 הלכו שמו יוצר את כל חי , ולעד צורי ישר את
 ארחי , ורצה מלולי כמו נוחחי . בשמך בטחתי
 כי אל אמונה : שמע

שמך אדני נפידתנו , לעד שמרנו מכל צרינו ,
 מארבע כנפות תקבצנו , נדחי ישרא כנס לכנה
 חזק את עמך , זרע ישורון , הלויים וגם , זרע אהרן
 בזכותם בנה בית אחרון , לשיר ולשרת שירות
 הגונה : שמע

סי' מנשה חזק לחן אל חזק שמים

לז

מחסי באל שמתו , האב הרחמן , מסבכותי שבתו
 חי צור נאמן , ורזאת בקשתי , קרב הזמן ,
 אז לך אתחנן יה אל אדיר אותי חזק , גם תאמץ , ועל
 אויבי ארמס , ישמע קולי , גם מלולי חי צורי הוא , חי וקיים
 יראה את עניים , לבני עמו ישלח ינון יקבוץ את שביים
 לבני עמו ישלח ינון יקבוץ את שביים , אדיר הוא פודה
 יבנה אולמי , יוצרי , עוזרי , הזרח אורי וקבוץ את עמי ,
 יוצרי , עוזרי , הזרח אורי , וקבוץ את עמי :

נעים צור וחונן , עתה הקשב נא , אשיר וארנן , לך
 אל ברננה , וגם לך אתחנן , תפדה שכינה :
 שירה וגם זמרה , אשיר לאדני , הגדול ונורא ,
 יושב במעוני , ישיב העטרה , תראנה עיני :

השב שכינתי , לעיר הר ציון , קבץ את עדתי , א
 גליל עריון , בנה בית חמדותי , נוה אפריון :
 סתרי ומגני , למה שכחת , מהר חיש פדיני ,
 אלהי אתה , נורא אמצני , כמהרה עתה :

חזק מהר חושה , בנה חצרי , בזכות השלשה ,
 הם אבות הורי , ולאריץ קדושה , תקבוץ פזורי :

סי' מנשה חזק לחן ילעננה

לח

מלך רם על הכל שועת דל שעה נא , יה ושור ,
 יה ושור חי יה ושור , יה ושור עניינו ,
 קולנו הקשב נא :

שירה—לא אל

לח

אדון הכל הצל , תצל , יונה יקושה , אב הרחמן
קנה , ובנה , עיר הנמושה , אלהי אלהי דוד אלהי
אלהי יונתך , הומייה שואלת , חי חי מעוזן
חי חי אוהבן , כבראשונה אלינו שוכה :

נוראות בצדק ענינו במהרה , א יחיד א יחיד חי
אל יחיד א יחיד ומיוחד לבדו ונורא :

שגח א בן דויד את אויבי חיש ישמיד , א כביר א
כביר חי , א כביר , א כביר אברך אהלל לך תמיד
הגיע עת זמיר הישועה קרובה , קול התור קול התור
חי קול התור , קול התור נשמע בארצנו הטובה :

חזק נא את עמך השואל הוא ממך , בנה בית בנה
בית חי בנה בית , בנה בית המקדש וחדש עולמך
לש סי' מסה

מכין תבל בחכמתו , יסד ארץ בתכונתו , וזן כפל
בחמלתו , האל השוכן מרומים :

נחה עמך בצדקתך , וקרב את ישועתך , והאר אור
שכינתך , כמו אור שבעת הימים :

שמע את קולי אדני , וגם לשירי רנני , וקבוץ נא
את עם אמוני , המקוים לך כל הימים :

השם נפשנו בחיים , הוא יפדנו מן הגוים , ולפניו
יברעו ציים , וגם כל מלכי העמים :

סי' מסה

מ

מדוע שוכנה , חי אלי , בין תוח שושנה , אנא

הושיעה נא , למען כבודך :
 נדרה שנת עינה , חי אי , והומה כיונה , אנה דודי
 פנה , צור ואין בלעדך :
 שובה היש אליה , חי אלי , אדוף נעוריה , ופרוש
 נא עליה , הדרך והודך ,

האל דר מעונה , חי אלי , שור כי עת לחננה ,
 והשב על כנה , לעמך ידיך :

סי' מנשה חזק למן ארץ קדושה

מא
 מי א כמוך , שוכן שחקים , יה קראתיך , ממעמקים .
 כי אין בלתך , עונה עשוקים , נא את סוכתך
 צורי חיש תקים :

נרא עלילה , הדור ונאה , שוכן דר מעלה , ושפל
 תראה , עילת כל עילה , על כל מתנאה , לך
 תהכה , עניינו תראה :

שיר וגם תודה , נודה בתהלות , במקום רעה ,
 שם תהי גירות , ארץ חמודה , בכך מעלות .
 ישיב נדודה , נרא עלילות :

האל הקשיבה , קולי וקנה , את ריבי ריבה , מיד
 מענה , ציון הטיבה , ועירך תכנה , שכותי
 שיבה , ושיר נענה :

חזק וצופה , על כל העולם , עמך המצפה , אל
 ישוב נכלם , וחיש תן מרפא , לכל מהבם ,
 תפלת כל פה , תשמע א נעדם :

שיר על גאולתנו ועל פדות נפשנו בבא משיח צדקנו במהרה בימינו

מב ס' מנחה בן שלמון הוא חזק לכן כנ"ל

מי הוא האמין , לשמועתנו , הן קרבה עתה ,
ישועתנו , ובא לציון גואל נפשנו , גילי הארץ
שמים רנו :

ניחם אדני , ישראל עמו , וגאלם מיד , למען שמו
חיש יביאמו וישעמו , בחר הקודש עיר אלהינו ;
שמעו נא אלי , ותהי נפשכם , זכרית שלומי ,
אתנה לכם , וכבודי לעד , יזרח עלכם , יאר
את פניו סלה אתנו :

הלא מלכים , הם אומניך , ושרותיהם , מניקותיך
ילכו שחוח , כל מעניך , כי אלהינו תמיד עמנו ;
בן דויד יבא , הדור בלבושו , וצניף מרובה ,
מוכתר בראשו , הן לא יבלמו , ולא יבושו ,
עמי לעולם , יאמר מדבנו :

שאי עניך , וראי בניך , כולם נקבצו , באו איך ,
למען שמי אשיב איך , נוה שאנן , ידי פוננו ;
הנה חקותיך , אז על כפים , קומי נא שבי ירושלים
כי עזרך מעם , עושה שמים , ארד ומהלל
שם אלהינו :

ושמתי כדבד , את שמשותיך , ואבני אקדה הם
שעריך , ולאבני חפץ כל גבולך , ורק בצדקה
אז תכוננו :

שיר-ה לאל

מא

אילי נביות , ישרתונך , עולים לרצון , על מזבח קונך
ודעי בת ציון , כי תם עונך , הגדיל אדני , עשות עמנו
חזק יקיים , לנו הבטחה , ובאו ציון , ברוץ ובשמחה ,
ונסו ינון , והאנחה , יראו עינינו , ישמח לבנו :

סי' אנו עזרה נאג'י בן חכם ילחק ממל חזק

מג

אני פלה הפלודה , מעי מעי קך אוחילה , רוחי
ונפשי חבלה , כי ארכי ימי הגולה ,

עזרה ריוח והצדה , אשלח לך משמי מעלה , ואשיש
בך ואגילה , במשוש חתן על הכלה :

נא גילי ממך אשאלה , גם כבודי אשר גלה , בין
העמים בני עולה , אשר הם עשו בי כלה :

בן בכור וגם נחלה , לך קראתי בתחלה , וגם לא
אעזבך סלה , ואת כבודך אנדיגה :

הכם ואיש המעלה , יחד עם כל הקהלה , שתו
מכוס התרעלה , כמו סוטה בקלקולה :

יצחק יביא לך תעלה , כי על המזבח עגה , להקריב
את עצמו עולה , על זאת אחיש ואגאלה :

מי כמלכנו בחמלה , מה לו לאב אשר הגדה , למה
ישכח עם סגלה , וכו משפט הנאודה :

חזק עמי וגם גילה , כי אבנה לך עיר תהלה , ארץ
יושבת עד תלה , כי לא תשכח אשה עולה :

סימן אברהם

למוצאי שבת

מד

אלי אליהו הנביא הבא נא :

שירה—לאל

מב

בו ירתום רכבו . נע בשבי פי בו . לא שכב לכו .
גם לא ראה שנה :

רב מחלי בראות כחשי ומשנאות . יפות ובריאות .
בשר ותרענה :

השקה צור מי ראש . צר עיניו ידמוש . יום עיני
לקרוש . ישראל תשעינה :

מתי תראה אות . ישע א קוראות . כך וכך נושאות
קולן ותרונה :

המלאך הגואל . לפני דל שואכ . אנא האל אל .
אברהם הקרה נא :

סימן אליסו חוק

מה

על בית זה ויושבהו . תהיה ברכת איהו :
אליהו בעל האות . מלאך ה' צבאות . זכה ועשה
נפלאות . אשרי העין ראתהו :

לבש קנאה בתוך עמו . והיה ה' עמו . זכה ולקח
לעצמו . נפש גרב ואבדהו :

ידיו רב לו בקנאתו . נתן לו האל בריתו . החיים
והשלום אתו . רוח ה' תנחהו :

הוא בארבע עפיפתו . ובשמי מרומים ביתו . אשרי
איש יזכה לראותו . וילמוד תורה מפיהו :

ואשרי נותן לו שלום . והוא מחזיר לו שלום .
הלואי נראהו בחלום . ונשבע מאור פניהו :

הי וקיים בעוז ואל . ימליץ טוב בעד ישראל . וחיש

יבא עם הגואל , נאוו על הרים רגלהו :
 זכותו יגן עלינו , הוא יכתוב זכיותנו , במוצאי
 שבתנו , בעץ החים יושב הוא :
 קור אליהו ישמיע , שלום וישועה יזריע , כי עת
 הזמיר הגיע , נחה רוח אליהו :

על בית זה ויושבהו , תהיה ברכת אליהו :

מח סי' משסה בן סלמאן חזק לתן לכבוד חמדת לבני

פינחס הוא אליהו , אשרי עין ראתהו :

מוצאי שבתנו יבא אל כל בתינו , יברך לכולנו
 הנביא אליהו : פינחס

נתן לו אל הנעלם , ברית כהונת עולם , לו וגזרעד
 עד עולם , בקנאתו לאל הוא : פינחס

שבוע טוב ומבורך , מפי האל יתברך , ומלאכתנו
 תבורך , בברכת אליהו : פינחס

הוא את יונה החיה , בן אשה הענייה , מדאך ארני
 היה , אמת כל אמרי פיהו : פינחס

בן דויד ואליה , שדח שוכן עלייה , יקבוץ לכל
 שבטי יה , לארצו ולנוהו : פינחס

סופר הוא ומדין טוב , לעמו זכור לטוב , מה געים
 הוא ומה טוב , אראה נועם פניהו : פינחס

חזק מקים מעפר , הן בריתו לא יופר , חיש יתקע
 בשופר , גדול אז ביום ההוא : פינחס

ממ סי' חני משסה חזק דחג הסוכות

סוכה ודולב לעם סגודה , יחד ירונו ישאו תהלה :

אל ממצרים גאלנו , דברות קדשו השמיענו , ענני
 כבוד הקיפנו , לארבע רוחות מטה ומעלה ;
 נועם רכזיו לנו הודיע , מזיו הדרו לנו הופיע . דעת
 יום ליום אומר יביע , דעת יחיה לילה ללילה ;
 ישמח ישראל בצל סוכתו , יסתופף יחיה תחת אכרתו
 השם ככתבו וכקריאתו כמספר סוכה מספרו עלה
 מה עצמו רזי קולב ומינוי , ולי מה יקרו מאד עניניו ,
 אשרי טהור לב השם רעיוניו , לסוד מצותו המעולה
 שם בן ארבע בלולב חונה , במלוי ההי"ן כפרטיו
 תמנה , נוכח הלולב לשדרה תפנה . סביביו
 מיניו גורן עגולה :

ההדס רומז לשלשה אבות . משה אהרן ברי
 ערבות . יוסף לקולב חמדת לבבות . דוד
 לאתרוג כנה כלולה ;
 הוחם תעודה תתיר לבנך . זכר טוב תזכור לעם לך
 קודא ומיחל לישועתך יתקדש שמך בפניו סלה
 סימן ישראל :

דרך תנחנני א חי עושי , ותאחזני תוך מגרשי . חישי
 תן לנו חלק ברוד , וגם נחלה בכן ישי ;
 שעה שועת דל לבו נמס , מעירו נבדל היה למס
 אנחתו גדל יזעק חמס , גם מדוע לא בא בן ישי ;
 רגלי מבשר חיש אל נערץ , הוא יגיד פשר חזון
 נמרץ , הצמת עם אשר לשון יחרץ , אומר מי

שירה לאל

מה

דוד מי בן ישי :

אשר נדרת מהר שלם , תוך עיד בחרת . היא עיד
שלם , לשר קראת מלך שלם , כי בוחר אתה בכנ ישי
לדביר חמדתי קום התהיך , ואמור חפצתי לנלך ,
הנה מצאתי דוד מלך , הנה ראיתי בן לישי :
לך צור מושיעי אוחיל יום יום , כי לקול שועי
תנה פדיום , תציץ ציץ ישעי סנסן איום , יצא
חומר מגזע ישי ;

סימן ישראל

נא

אנה ארך מרוחך , אנה מפניך אברה , אברה ממך
אליך ובצל ירך אניל אפרח ;
יה כבודך עולם מא , אתה האל עושה פלא , אם
לשמים אענה , שם אמצא אורך ירח :
שחק לא יכלפך , וארץ לא תכילך , מי ימלא רוב
גדלך , לו פיו כים בקול יצרח :
רקיעי רום הם כסאך , וארץ הדום רגלך , גדול שמך
זהן לך , צפון דרום מערב מזרח ;
אסק שמים שם אורך , אציעה שאול הנך , אחרית
ים גם שם ירך , תקחני בלי מזרח :

לכן אין לי מנוס בכתך , ובחמלתך אבוא ביתך ,
ואקה מגן תורתך , תורני דרך ואורח :

נב

אמר לא שירה ורינה , יקים סופתו יפרה שכינה :

א ממצרים הוציא , את עמו , יתרוּמם זכרו יתברך
 שמו , הבוא על פרעה ועל כל עמו , עשׂרה
 מכות להם הוכנה ;
 אזמר
 נעים וישר בנו הוא אֹוה , על ידי משה לנו הוא
 צוה , עשו לי סופה יפה ונאֹוה , וזכותה תהיה
 לכם מגינה ;
 אזמר
 יבין ישראל ענף עין עבות , ואזי נזכה לשנים רבות ,
 יחד רננו בנים ואבות , בני יעקב זרעו מי מנה :
 מלכי אֵיךְ נפשי תערוג , אהדר לך לולב ואתרוג ,
 וכל אויבינו תחיש תהרוג , ולנו תתן חן וחנוּנה :
 נעימות תראו שישו ועלזו , ישע אֵהים בקרוב תחזו ,
 כאשר מאז הקיף לעם זו , ענני כבוד ארכעים שנה
 שבעת הימים בסוכות תשבו , כעין דירתכם אותה
 תחשבו , שירה וזמרה לאדני הבו , ואל תקוצו
 מחים וצינה ;
 אזמר
 הֵא האדיר יושב מרכבה , לשמו ברכו ברוב אהבה ,
 על הדם לולב והערבה , אתרוג עמהם כמו שושנה
 סוכה כשרה תעשה אותה , לְהוֹת צל שלה רב
 מחמתה , מְחִיצוֹת שלש מקיפים אותה , אֵת
 כל פרטיה נְצוֹר תצורנה ;
 אזמר
 הֵי רצה שירי כמו הלולים , זְכוֹר לי צדקת עולי
 רגלים , קְבֵץ עדתך בשיר ורגלים , כימי קדמונים
 חדש ששונה ;
 אזמר

שירה—לאל

מז

נג לשמחת התורה סי' לעקם סדל לתן ואחרתם כה לחי

להרב ח"ר יצחק צלה מכמל נר"ו

אל נקמות ה' אל נקמות הופיע :

צור שור ושמע שועתי , וקומה בעזרתי , וגם נקום

נקמתי , וגאון זדים תכניע : אל נקמות

עני חטפו ברשתם , וצדיק ברשעתם , באפך רדוף

אותם , ושמך יודע ; אל נקמות

קשרו קשרים כדם , ונתנו עלי עלם , תן להם

כפעלם , ויד רמה תכריע : אל נקמות

תען קשות לשונם , מרוב שמנם וינם , תן עון על

עונם , ועל כל המרשיע , אל נקמות

השקו ראש ולענה , לכב נפש נענה , יהיו משל

ושנינה , בפי כל אח וריע : אל נקמות

דרושים לחפציהם , למען יטב להם , המבין מעשיהם

את עצתם יפריע : אל נקמות

לעד צורי ומלכי , אתה מגיה חשבי , השב את

שבותי כי , עת הזמיר הגיע :

אל נקמות ה' אל נקמות הופיע :

סי' מנחם סלמאן חוק לתן עת דודים כלה

נד

תורת אדני יפה ונעימה , משיבת נפש פתי מחכימה

מצות אדני זכה וברה , מזהב ומפז היא יקרה

ואשרי האיש אשר הוא שומרה , והיא תתן לו

דעת ומזימה : תורת

נצרה דוד כי היא חיינו , חמדת לבינו ואור עינינו ,
ועל יד משה נתנה לנו , הא האדיר שוכן שמימה

שבחו לאל בשיר ורגנים , עדת ישראל הנאמנים ,
ותאריכו ימים ושנים , אתם ובניכם על האדמה .

הנה תאכתי לפקודך , הורני לי דרך חוקך , וגסלהם
לבי א עדוותך , דרך הישר לנגדי שימה :

סעדיני יה ואושעה , להיות בתורה תמיד אשתעה ,
מאד ביום זה רנה אביעה , נגד התורה היא

ראשית חכמה : תורת

חזק תקבל שיה אמרי פי , וגא זכור לי את ימי חרפי ,
ובנה את עירך כלילת יופי , ואת ישראל הביאם שמה :

סומן מוסס לחן יך סנחני

מלך הכבוד , שוכן חביון , ברוך שם כבוד , מלכות
עליון , אז ימלא פינו רננה , בשוב אדני שיבת ציון :

נחה צור קוני , לעם נבלם , אביון ועני , שמע
קולם , מהר פדני , מלך עולם , תקום תרחם

את עיר ציון ; אז

שעה שועת דך , לבו חמר , אשר מפחדך ,
שערו סמר , פרום נא חסרך , לברית שמר

שנת שלומים לריב ציון ; אז

השם בחיים , את נפשנו , ומזמים , יחינו , לירושלים ,
העלנו , עזי לך מבשרת ציון ; אז

סימן יהושע

למילה

יהי שלום בחילנו . ושקוה בישראל . כסימן טוב
 בן בא לנו . בימיו יבוא הגואל :
 הילד יהי רענן . בצד שדי יתלונן . ובתורה אז
 יתבונן . יאלף דת לכל שואל ;
 ומקורו יהי כרוך . זמן חייו יהי ארוך . ושולחנו יהי
 ערוך . וזכחו לא יתגאל :

שמו יצא בכך עבר . אשר יגדל יהי גבר . וליראי
 אל יהי חבר . יהי בדורו כשמואל :

עדי זקנה וגם שיבה . יהי דשן בכל טובה .
 ושלום לו ורוב אהבה . אמן כן יאמר האל ;
 הנמול בתוך עמו . יחיה לאביו ולאמו . ויהיה
 אלהיו עמו . ועם כל בית ישראל :

סימן יוסף

נז

ירומם צור דגל עמו . וקרן ישראל ירים , יבין מקום
 קרבנותיו , ישעה שיחם במקום פרים , ישמח
 היולד ביולד אבות ובנים והורים , המלאך הגואל
 אותי , יברך את הנערים :

ויולד חכם ישמח בו , יגיל גידה אחר גילה , לכן
 כל נדבב הוא מבין כי יבעל בחור בתולה , לא
 העיקר הנשואין , אך העיקר ברית מיכה , אין
 חקר אין סוף לגדלה , נתנה לאבות הורים :
 סופר מונה לכוכבים , לכולם בשמות יקרא , טוב

שירה—לאל

ג

מכטוח בנדיבים , משגב לעתות בצרה , ישעה
 שירי כחלבים , עד גב מזבח וקמורה , ולישראל
 שה פזורה , יושיעם מיד אכזרים ;
 פקדת עמך ישראל , וגם ראית את עניים , הצלתם
 בכח ואל , טבעת שונאיהם בים , כן עתה
 לפדותם תואל , ישאו כך נהרות דכים , בנים
 כדגים שבים , ידגו בארץ לדרים ;

סימן חלעזר הכסן חזק

נח

אהי אבי שמח לבכי , שוב נא כלביא , אל ארץ צבי ;
 לך ישירון עדת ישורון , ושכח יאמרון כהן וגביא ;
 עזרי וצורי , רפא מזורי , נדחי פזורי , ממרחק תביא ;
 זרים אכזרים , אויבי העברים , הצמת והחרים , ויגל לבי
 רועה נאמן , לעם לא אמן שלה ציר נאמן איה התשבי
 הכהן בן אהרן , באבני זכרן לפני הארץ יעתיר על חובי
 חזק את עמי , אמן לאומי , ורצה נאומי , והגיון לבי ;
 סי'מנפה סלמחן חזק לתן חסה חובי

נש

מלכי יוצרני הוא ישמרני , ועל מי מנוחות ינהליני .
 נצח סלה . אברהם אבינו , ישמח עמנו , ביום המילה ;
 נורא עלילה , לו הגדולה , אשר צוה אותנו מצוה
 מעולה . מצות מילה : זכות יצחק אבינו , תגן
 עלינו , מכל מהרה ;

שדי אז תחמול . על בן הנמול . אשר נמול לשמונה
 חסד לנו תגמול . בזכות המילה : יעקב אבינו
 זכותו תגן לנו סלה ;

הלא עדיין , אז תשתו יין , בסימן טוב ובן פרת
 יוסף עדי עין , בעין המלה , בזכות משה אהרן
 בנה עיר ציון , נאווה תהלה :

סעודת מילה , לכם לגילה , מאד היא נפלאה עושר
 בשמאה . גם צהלה . בזכות יוסף ודוד . יוסף
 לנו היום חי דר מעלה :

חזק קבל זמור . לילד תשמור . נשיר לך בחברה
 בשיר ומזמור . יום המילה . אליהו הנביא יבא
 במהרה בדשנו מלה :

ם להג"ל סי' מנשה סלימאן חזק לתן מה נאוו עלי הכרים

מה נורא אלי . חי צור גואלי . יבנה היכלי . אבן
 שלמה . אשיר לא בשיר ותהלה . יתן לנו עושר
 וגדולה . שנתן לנו מצוה מעולה . וגם יקרה
 מצות המילה :

נעים וישר . לעמך הישר . דרך הישר . לפניהם
 שימה . אשיר שירה . לא הנורא . בניב שפה זכה
 וברה . יאיר עינינו באור התורה . ויצידנו מחטא ועוהה
 שומר הברית . תן לו שארית . לבעד ברית . מצוה
 נעימה . בברית אברהם לבנו מכניסו . את חופתו
 הראהו עושו . ובכני בניו תרים את נסו . וגם תתן
 לו חסד וחמלה :

הילד יחיה . וצדיק יהיה . בימיו תהיה . פדות שלמה
 יחיש יבנה בית מקדשנו . מיומים הוא יחינו .

וְאִיהוּ הוּא אֹר עֵינֵינוּ . יַעֲמֹד לָנוּ עַל כְּרִית מִיֶּלֶה ;
 סִלְעֵי הַקֶּשֶׁב נֹא . וּפְדָה שְׂכִינָה . יִשְׂאוּ קוֹל רִנָּה . עֲדָה
 תְּמִימָה . מְקֹרֵם הִיִּתָּה בְּפֹז מִסּוּלָה אֲשֶׁר עֲתָה יִשְׁבָּה
 בְּגוּלָה . חֵישׁ תַּחִּישׁ אֵי מֵהָר גֹּאֵה . נְשִׁיר וְנִזְמַר
 וְגַם נְגִידָה :

חֲזַק אֶת עַמְּךָ , הַשּׁוֹא מִמֶּךָ . סוֹכֵת שְׂרוּמְךָ . תַּחִּישׁ
 תְּקִימָה . קִבֵּץ יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הָעַמִּים . וְתַתֵּן לָנוּ
 הָאוֹרֶךְ יָמִים . זִרְעֵנוּ תִרְבֶּה כַּחֲוֵל הַיָּמִים . וְשַׁלַּח בֶּן
 דָּוִד בְּזִכּוֹת הַמִּיכָה .

סא לַפְּדִיּוֹן הַבֶּן סִי' מִנְּשֵׁה סִלְמָאן חֹק לַחֵן עֵת דְּרִים כֻּלָּה
 מִי אֵל כַּמּוֹךְ אֲדִיר אֲדִירִים תִּשְׁלַח מִשִּׁית יִקְבוּץ הָעֵבְרִים
 מֵהוּלָל אֵי צוֹר יִשׁוּעֵתִי . יִרְצָה מִלּוּלֵי וְגַם זְמַרְתִּי . וְאֵל
 אֲבִרָהֶם הוּא בַּעֲזַרְתִּי . וְעַם יִשְׂרָאֵל עֲדַת יִשְׁדִּים : מִי
 נִדְּדָה לֹא רַם הָאֵל הָעֲלִיּוֹן . אֲשֶׁר מִרְחַם עַל דָּל וְאֲכִיּוֹן .
 נְשִׁיר וְנִזְמַר בְּיוֹם הַפְּדִיּוֹן . לֹא הוּצַר כָּל הַיְצוּרִים
 שִׁירוּ יִשְׂרָאֵל לֹא וְהוֹדוּ . וּבְכֹל לִבְכֻכֶּם חוֹקִיו תַּחֲמַדּוּ .
 וּמִבֶּן חֲדָשׁ אֶת בְּנֻכֶם תִּפְדּוּ , עַד יָד הַפֶּהן תִּהְיוּ נִזְהָרִים
 הָאֵב הוּא יִתֵּן חֲמֵשׁ סִלְעִים . בַּעַד הַיָּדָב בֶּן שַׁעֲשׁוּעִים .
 וְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת חֲתָן וְנָעִים , וְגַם אֶת קִרְנּוֹ לְמַעֲלֵה יָרִים :
 שְׂמַחָה וְשִׁשׁוֹן תַּעֲשׂוּ הַיּוֹם . לְאֵל הַגְּדוֹל נוֹרָא וְאִיּוֹם .
 מְצִיל הוּא לָנוּ אֲדָנֵי יוֹם יוֹם . אֶת נַפְשׁוֹתֵנוּ מִיַּד הַצָּרִים
 חֲזַקוּ אֲמוּנֵי בָא עֲוִיכֶם וְוִישִׁיעֶכֶם מִיַּד שׁוֹנְאֻכֶם וּמֵהֲרָה
 יִשְׁלַח אֵיָה לָכֶם . יִבֵּא יִבְשֶׁר שְׁלוֹם עַל הָרִים :

שירה—לאל

נג

כב סי' מנשה פאר כפול . סיך אשר טובו לטף אהבה ליקב"ה
 מה יפו כלה דודיך . גלידי זהב ידיך . כשני עפרים
 שדיך . טובו דודיך מיין .
 מבטח כל קצוי האיים . עץ חיים שתול על מים .
 טוב רואי ויפה עינים . טובים דודיך מיין :
 נעימה את אהובתי . שעשועי ושמחתי . בחגוי
 סלע יונתי . טובו דודיך מיין :
 נעים ודגול מרכבה . חשקך הבעיר בי להבה לך
 אשר אעיר אהבה . טובים דודיך מיין :
 שפתותיך דבש ומן . דלת ראשך כארגמן . ונטעך
 נטעי נעמן . טובו דודיך מיין :
 שמנך טוב יתן ריח . מעץ החיים פורה . נרוה
 דודים נשתעשע . טובים דודיך מיין :
 היפה יונים עיניך . כולם מתאימות שניך . הראיני
 מראות פניך . טובו דודיך מיין ;
 הביאני דוד אל ביתך . אחזה את הוד יפעתך .
 חבקני בימינך . טובים דודיך מיין :
 פתחי לי ברה כחמה . בית תפארתו אבא שמה .
 שראשי נמלא טל תמה . טובו דודיך מיין :
 פתחתי דודי פתחתי . את שערי בית חמדתי . בא
 דודי הביתה אתי . טובים דודיך מיין :
 אל גני הנעול באתי . יערי עם דבשי אכלתי . ייני
 חלבי שתיתי . טובו דודיך מיין :

אתה מנתי וחלקי , בא לין בין שדי ובחיקי , ארחמך
אמצי וחזקי , טובים דודך מיין :

רעיתי היפה פיה , רשפך רשפי שגהכתיה , ואם
את ערום ועריה , טובו דודך מיין :

ראה ענוגה ורכה , את דמעתה לך מפכה , ולישעך
היא מחכה , טובים דודך מיין :

סג סמן ה' מנכס

אדון עולם אין בלתיך , מי יעשה כמעשיך , ומי
יערך לך , חסין יה ואין כמודך :

מלך אדיר אין זולתך , נורא על כל סביבך , קרוב
לכל קוראך , ומצוי לכל דורשך :

נשגב ונורא שמך , מלא עולם כבודך , הכל גלוי
לפניך , ואין בורא בלעדך :

שמים כסא כבודך , וארץ הדום רגליך , צבא מרום
ישרתוך , יושבי תבל יהודוך :

הנצח וההוד לך , וכל הרוחות אליך , אתה ראשון
אין זולתך , ואחרון אין בלתיך :

סד ס' מנכס חזק

מלך הממית ומחיה , והוא יוצר כל העולם , היה
הוא ויהיה , אין דבר ממנו נעלם :

נורא הוא יחיד ומיוחד , באהיה אשר אהיה , והוא
אחד ושמו אחד , חי וקים הוא לעולם :

שומע תפלת כל פה , ומשרתיו שואים איה , מקום
כבודו בהוד פה , מי הקשה איו וישלם :

שירה—לאל

נה

היודע כל נסתרות , ואת הכל הוא מחיה ברוך יוצר
 המאורות , ואוהב אהבת עולם ;
 חזק א' מקד' נאמן , ההוא אמר ולא יהיה , יחיש
 יקבוץ עם לא אלמן , ויבנה מקדש ואולם ;
 ס' מנשה נשמה הוא חזק
 סה
 מקד' הממית ומחיה , רפאני וחיני , בשם אהיה
 אשר אהיה , הקשיבה לי וענני ;
 נפעמתי ולא אדבר , וכיודדה עד המשבר , כי
 הכאב מאד גובר , חנני כי אמלל אני ;
 שמע יה לקול עבדך , ותן לו מרפא וארוכה , הן
 בשאול מי יודה לך , השיבני אי כני ;
 הנה נמקו חבורותי , וגדלו מאד אנחותי , עזבני כל
 כוחותי , ודבי אז עזבני ;
 נתקו מורשי לבי , ואש בוער בתוך קרבי , היש
 מכאוב כמכאובי חנני והקימני ;
 שואג מנהמת לבי , כי לא נותרה נשמה בי , מתחנן
 לאלהי אבי , אדני א' תעזבני ;
 מושיע אין בלתיך , פרום נא עלי חסדך , אודה
 שמך תוך קהלך , ברוך כל טוב גמלני ;
 האל ישועתי סלה , רצה נא זאת התפלה , קרבה א'
 נפשי גאלה , למען שמך פדני ;
 האל היודע ועד , עבדך שואג והוא רועד , אודך
 ימים עולם ועד , נא תן לי גם תחדני ;
 וימנך יה תסעדני , למות אל תתנני , ועל הגלי

שירה—לאל

תקימני . אודך כי עניתני :

אברך שמך יה א חי . בתוך רעי וגם אחי . ורצה
שיחי כניחוחי . כאישון עין שמרני :
חזק א קדוש ומלך . חמול על עם דג והלך .
באור פניך אהלך . לפניך תציבני :

סו ס' מנקה חזק

מגננו ראה אל חי . והבט פני משיחי . ורצה רנתי
ושיחי . כמו דוד בשמים ראש :

נחיני יה בחסדך . בעבור דוד עבדך . א אבוש כי
קראתיך . אל קורא הדורות מראש :

שמע קולי וחנני . ולמען שמך תנחיני . ומיד
אויבי פדני . עליו תשימני לראש :

הפוך יגוני למחול . ועדי פשעי תמחול . ואהכל
לך במחול . אל מתנשא לכל לראש :

חזק שעה לקול אסיר . וכבליו תתיר ותסיר . ואז
יודה לך וישיר . ישמח ועל כן ירים ראש :

סו ס' א' מנקה חזק לחן ספל רוח

ארוממך אלהי כל נשמה . ואודך אי על כל נשימה :
ממקומו יתר לבי וירעד . בעמדי להתפלל לך דר רומה
נשא ורם מדא עולם כבודך . ואתה הוא יוצר הכל
בחכמה :

שידי רנה לך משוררים ארלים . ומה אני הן גוש
עפר ורימה :

הן שרפים ואופנים לשמך . מקדישים וכולם
עומדים באימה ;

חזק קדוש ואין ערוך לך . לפניך תכרע ברך וקומה
סי' א' מנשה חזק לתן כנ"ל

סח

אודה לא ורנה לו אביע . כי הוא ישקיט ומי הוא
זה ירשיע :

מציל עני והאביון מגוזלו . ושועתם ישמע וחיש יושיע
נחם את לב לכבוד אסיר התקוה , כי בלעדך אין
חימל גם מושיע :

שואף כמו עבד ישאף יד רבו , פרוש הסדך ואורך
לו הופיע :

הזן לכל בהמלתך פתח את , ידך לכל חי ורצון
תשביע :

חזק קבץ שה מזורה ושלה נא , את המבשר טוב
על הרים ישמיע ;

סי' מנשה סלימאן חזק לתן כנ"ל

סט

מנחה אקריב נפשי לא יוצרה , ולו אודה בקול תודה
וזמרה :

נוצר חסד לאפים זכור נא , ברית אבות לפניך האירה :
שוכן שחק מיספר גדלך ברוב פחד וכניב שפה ברורה
הלא אני יתוש קטן ורמה ומה אני ומה חיי אשירה :
שרפים ואופני רום מקדישים שם כבודך הוא האדיר
הנורא ;

לפניך הלא תכרע כל ברך , לכבוד שמך יקר יתן כל
נברא ;

יוסד ארץ על מכונה בל תמוט . כסה תהום כמו
לבוש וסתרה :

מחולל כל וכול יכול בחכמה ויתגדל אֵל הנאזר בגבורה
אור עוטה הוא כמו שלמה בתבונה . ומי הוא זה
סוד יוצרו יחקורה :

נוטה כדוק השמים בדעת . רוקע ארץ עלי מים
ושומרה :

חזקי אמצוי חיי רוחי רחם נא . על עדתך בכך פאה
פזורה .

ע סו' מנסה לחן כנ"ל

מאד היה שפל רוח ואל נא . תהי הולף בסוד גאים
ועזים ;

ראה אזוב אשר בקיר לרוח . סערה נח והוא
שובר ארזים :

נגדך שית יראת האל רוממה . ואל תט מנתיב שכל
וחכמה :

חזן על דלים האומללים וקומה . עבוד האל ברוב
פחד ואימה :

שמור חוקיו ותורותיו הטובות . ואל תבחר לשון חנף
ומריבות :

שמע מוסר ולא תחסר מטובות . ומהרה שוב
לפני שוכן ערבות :

היה תמים ואל תחקור ותדרוש . למטה מה ומה יש
עד מרומך :

ואל תהיה דורש בסוף וכראש . וכמופלא
ובמכוסה הוא ממך ;

שירה—לאר

נט

סי' מנשה חזק לחן כנ"ל

עא

מלך עולם , אל הנעלם מרעיון , קרב קצי , הרם נסי , דר חביון :

נורא חושה , הן יקושה יונתך , שוכן סנה מהר בנה , אפריון :

שוכן שחק , נא א תרחק , ממנו , הזרח שמשי , מרים ראשי , א עליון :

הלא אתה , אז הבטחת אותנו , תשלח גוא , בעוז ואל , לציון :

חזק סלח , ונא שלח , עזרך , לעם בוכה , והוא חוכה , הפדיון :

סימן מנשה סלמאן חזק לחן כנ"ל

עב

מאד מאד שפל רוח תהיה , והבט א מוצאיך וחיה : נא הסתכל הן יסודך מעפר , וסופך הוא גם לעפר יהיה :

שמור לך מנאודה וכעס , והתכונן מה שהיה ויהיה : הן מלכים ורוזנים לאין , והשתונן לבית נדיב ואיה :

סוף כל דבר , לירא מאת אהים , נסתר כמו הגלוי אז תהיה :

חזק היה ושמור דרכי אד קדוש , והוא היה והוא הוה ויהיה :

סי' ח' מנשה חזק לחן כנ"ל

עג

אדון הבכ , יוצר הכל , בחכמה , לפניך , תכרע לך , כל קומה :

מלך עולם , הוא לעולם , כבודו , ואמרותיו , ותורותיו תמימה :

שירה—לאל

ס

נא זכור הוד . ליום נדוד . ותבונן . איך עף גבר .
בלי אבר . פתאומה :

שעה ומבול . ולא תכול . מוסר א . ברוב חיבה .
ואהבה . עצומה :

הלא שונים . הם השנים . ופונים . והתבל , הוא
להבל , אז נדמה :

חזק היה . בלא אהיה . בכך עת , אותו תירא .
ברוב מורא . ואימה :

עד ס' מנשה חזק לכן ידי השכחת

ידידי השכחת אהבת קדומים . ולמה עזבתני דודי
לאורך ימים .

מאד לבי יהמה , לבית א ולפניא . ודמעי כמל
חרמון , נוזלים כמי ימים :

נעימה מה לך תרהי , ואביך אני הוא חי , הנני שב
איך , בחסד וברחמים :

שור נא אדיר ונאור , דלותי ושפלותי , ובכך זאת
דישועתך , מקוה בלב תמים :

הן תוחלתך רעיתי , לא נכזבה הוחילי . כי קרבה
ישועתך , היא תשועת עולמים :

חזק יבא גואי , כקדם ישיב דגני , והיתה אז מלכותו
היא מלכות כל עורמים :

עה ס' מנשה חזק כהנ"ל

מציון מכלל יופי , הופיע המלך רב . ולמה חמק
עבר , ועזב ביתו הרב :

נכספה נפשי לראות , כבודך והדרך . ונוף אשר
נחמד מזהב ומפז רב :

שושנה בין החוחים , הרעיה בין הכנות . גברת כל
ממלכות , מזרח וגם מערב :

המון רחמי נכמר , לגולה וגלמידה . מדודה ובניה
ומאור הנערב :

חנון אזעק יום וליל , ועיני תזיז דמעה . איך .
ידידות נפשך , שגחת ביום קרב :

זה הוא לך כמה דוד , תביט לה ותחריש , ויונתך
מחכה , ישעך כי חיש יקרב :

קרבתי לך צדקתי , ותשועתי לא תאחר , ונתתי
בציון , תשועה וחוסן רב :

סי' מנשה סלמאן חוק כהנ"ל

עו
משגבי הזנחת , לנצה את עיר קדשי . יונתך
ותומתך עד מתי בפח מוקשי :

נא דודי זכור נא לי , חבת חסד נעורי . יום לכתי
אחריך , במדבר ברצון נפשי :

שעה נא אב וחמוד , עלי עדה נבוכה . לכד רגד
דרוכה , הוציאה היש לחפשי :

הלא אזכרה קדם , אחותך קראתני . בימינך
חבקותני , ושמאלך תחת ראשי :

שרים הם ררפוני , אתהנן ואין חונן . ואין חומל
וגונן , ומרחם עלי נפשי :

למה דוד נמשתני , ורודפי השיגוני . הכוני פצעוני
ונשאו את מלבושי :

מאז עזרה היית , לי נגד צוררי . חדש ימי כקדם
ושובה למעון קדשי :

אהבתך בלבי , להבות אש בקרבי . בקומי גם
בשכבי , כבודי מרים ראשי :

נעימה חכי בתי , הנני בא בתוכך . ולצורך אשיב
נקם , ונעורך אז חדשי :

היי רוחי אניתך , זה דודי וזה רעי . קויתי לישועתך
בשחרי גם באמשי :

עז סו' מנסה כה"ל

מרום יה על הכל , ומקומך נעלם . ואתה יוצר
הכל , וכבודך מלא עולם :

נורא ואדיר שמך , וקרוב לקוראך , ומי לא יקראך
ואתה נותן אכלם :

שמים וארץ לא , יבילון כבודך . ומי לא יראך
מלך על כל העולם :

היש לב יגורך . ועין תשורך , חיות יודו פלאך
העומדות ברום עולם :

עז סו' מנסה חזק לכן יודו נפש

מה לידידי כי יסתר , ולתחנתי אין עותר , ואשאל
ואין לי פותר , את חלום חשכת גלותי :

נא הנחם על הרעה , כי חרב עד נפש נגעה , ומחה
מעד פנים דמעה , אלי צורי וישועתי :

שובה את שיבת עם הועם . ושלה מבשר יודיעם
בביאת גואל מושיעם , לגאול נא את גאולתי :

הראה ירך הנפלאה , לעדה הנהלאה , ולשמך כי

גאה גאה , אשירה נא בשירתי ;
 חזק נא לב המיחלים , ויפצחו אז גאודים , קול
 רנה ושיר הלודים . הנה א חי ישועתי :
 שני שירים או חברתי בהיותי שדר כולל למדרש ת"ת הגדול
 לעינת בנדאד יע"א בערי הודו וזינא והיה בכ"ה כסליו התר"פד
 סי' מנסה סלמאן חזק לחן כרוך בל
 עמ
 מלכי מחה נא פשעי , ובנודק שים המעי . שמרני
 ככל מסעי , בימים ובנהרות :
 נחני בדרך מישור . חמלת מני לא תסור . הצילני
 מכל מצור . בנסעי דרך מדברות :
 שגום כנהר לי הטה , השמים כדוק נוטה , גם
 ברכות עבדך יעטה . בימינך ישע בגבורות
 השיבני אלי כני , בשמחה ובשלום קוני , וזכרני
 ופקדני , לטובה קורא הדורות ;
 סופר מונה לכוכבים , רחמיך הם מרובים , לחיים
 ארוכים טובים , זכני לבא בגבורות :
 קוית חן וחסד תמים , הנני אב דרחמים , ובכיתך
 לאורך ימים , אשב ולאור באורות :
 מושג בגבורתו עולם , אין דבר ממנו נעלם , אל
 ישוב דך ממך נכלם , א העונה בעת צרות .
 אל פניך לי האורה , בזכות ילדי תלמוד תורה ,
 ומקודש שלח עזרה להבין חוקים ותורות :
 נא זכני שוכן רומה , לבנים זרע קיימא , ומשכילים
 ככל חכמה , ובאמרות המהורות :

שירה—לאל

סד

חזק קיים ההבטחה , וקבוץ לעדה נזנחה , ונהל על
מי מנוחה , לעם השרוי בצרות ;

פ ס' מנשה חזק לחן כנ"ל

מהולל אקרא אדני , הבו גודל לאדהינו , הללוהו
עם אמוני , כי גבר חסדו עלינו :

נחינו על מי מנוחות , האל אלהי הרוחות , מזעף ים
ומרוחות , שמרנו והצילנו ;

שפות שגום וחק לנו , והצליח את דרכנו , טוב
והסד ירדפנו , תמיד כל ימי היינו :

הקשיבה אל לקול שועי , מרחוק בנתה לריעי . דא
אחסר כי אתה רועי , אל למושעות אל לנו :

הגון שומע תפדה , זכור ברית אבות סלה . קדוש
כאז הן לא תכדה , רחמך אל ממנו :

פא ס' מנשה לחן כנ"ל

מי כמוך אין כמוך , שמים אף ארץ לך . ואין
אלהים זולתך תכל ומלואה יסדתם :

נורא על כל סביבך , צדק ומשפט כסאך . חסד
ואמת אתך , צפון וימין בראתם :

שמים יודו פלאך , מלכי ארץ לכבוד שמך . יקר
יתנו וברכה , כי אתה הוא אילותם ;

הושיעה יה את עמך , וברך את נחלתך , השיבם
לנוה קדשך , בקדם אז לאדמתם :

פב ס' מנשה לחן כנ"ל

מה יקר חסדך האל , וצדקתך כהררי אל , יחיד
ואין זולתך אל . ולפניך לא נוצר אל :

נראה באורך אור חיים . כי עמך מקור חיים . משוך
 הסדך מלך חיים . ליודעך אלהים א ;
 שמור תם גם ראה ישר . ונחנינו בדרך ישר . מלך
 חי צדיק וישר . יושב תהלות ישראל ;
 האזינה א דמעתי . ובנודיך שים דמעתי . א תחרש
 א דמעתי . לא תכבה רחמך א ;
 פנ **קמצא אשה . ולמוצא את האשה :**

ס' א' מנשה סלמאן חזק לחן כנ"ל

אשת חיל מי הוא ימצא . על פני התבל ארצה .
 ואם זכה ואז מצא . מאושר הוא כל הימים ;
 מהא אשה משכלת . בשערים מהוללת . ואת
 בעלה היא מצלת . מחטאות ואשמים ;
 נוחל עוקמות שתים . וכעץ שתול עלי מים . וימי
 חייו הם כפלים . יפק רצון מא תמים ;
 שוטפת כזרם עבות . אשת מדינים ומריבות . ולא
 לו חלק ממוכות . כלילות וגם בימים ;
 הלא היא כדלף טורד . יום סגריר וגשם יורד .
 מקול רעמים הוא חרד . שבע רוגז וקצר ימים ;
 סלה לעבד צל ישאף . מלך רם שוב מחרון אף .
 א נא יהי מורדף באף . המול עליו שוכן רמים ;
 חזק נא לבב עבדך . ועזרהו לעבדך . ולשמור את
 פל חוקיך . בשמהה וכלב טוב תמים :

ס' מנשה

מה טוב בתי ריה מורך . עת אשר תסירי מורך
 מלבבך יאמר מורך . וכלב אויבך אשית מורך ;
 נורא אם היך נדוד יורך . לא ימנע את מלקוש

שירה—לא אל

סו

יורד . ובחוקי תורותיו יורד . ישביע נפשך ויורד :
 שמך אזי יהי אברך . וכנשר עלי אברך . וארפא
 לך את אברך . אז אמרי לא אברך :
 השבויה אני אורך . וכבדי לי באורך . א תעצבי
 עוד על אורך . זמן שבייך כי בא אורך :

סי' מנשה

פה

מך מקים מעפר דל . חוסה עך עמך אשר דל .
 וגם כי תצרה על דל . שפתי א ולא תחדל :
 גענעתי ראשי כבד גל . וגל והמה כמוגל . לכן
 מעלי חרפה גל . ובסוד תורתך עיני גל :
 שדי אבקש ממך על . עמך אשר אז הוקם על .
 וכמו שהורד והועך . פן לדברך אז יהי עך :
 הא השוכן במרום עך . אצפה לישועתך עך . אשר
 יקום ויאכל עך . עמך אשר ממך לא עך :

סי' יסוד

פו

ידידי השכחת	חנותך בכין שדי
ולמה מברתני	צמיתות למעברי :
הלא אז רדפתך	בארץ לא זרועה
ושעיר והר פארן	וסני וסין עדי :
והיו לך דודי	והיה רצונך בי
ואיך תחלוק עתה	כבודי לבלעדי :
רחויה אלי שעיר	הדופה עדי קדר
בחונה בכור יון	מעונה בעול מדי :
היש בלתיך גואל	ובלתי אסיר תקוה
תנה עזך לי כי	אתנה לך דודי :

ס' יְהוּדָה

פז

יפה נוף משוש תבל
 לך נכספה נפשי
 המון רחמי נכמר
 כבודך אשר גלה
 ומי יתנני עד

ארוה בדמעתי
 דרשתיך ואם מלכך
 צרי גלעדך נחש
 הגא את אבניך
 וטעם רגביך

קריה למקד רב
 מפאתי מערב :
 כי אזכרה קדם
 ונוך אשר הרב
 כנפי גשרים עד
 עפרך ויתערב ;
 אין כך ואם במקום
 שרף וגם עקרב ;
 אחונן ואשקם
 לי מדבש יערב :

עתאבה

ס' ח' מנשה

פח

אפתה פי ואצעק מקירות לבי . כי יקוד יוקד גחלת
 בקרבי . על כי חרשו חורשים עד גבי . והתעוני
 מפל דרך ונתיבה :
 מדוע נהפך אוהבי לאויבי . ואיך היה דודי בעל
 מריבי . ואכן כזאת לא עלתה על לבי . אשר
 תהיה איבה תחת אהבה ;
 נע ונד הייתי מכל סביבי . ופנה והקך מני כל טובי .
 ראו נא היש מכאוב במכאובי . לזאת בקרבי
 יבער אש להבה :
 שורו נא וראו אחי בני אבי . באיזה גדר נהיה
 מצבי . וכעת לא תזכרו לי את חובי . ולכם
 יחשבה קוני לטובה :

הציקתני רוח בטני מעצבי . ולא נחתי בקומי גם
 בשכבי . ומיחל לא צורי משגבי . ישלם כל

שירה—לאל

סח

טוב לנפשי העצובה :

סי' מנשה כהנ"ל

פמ

מה לך זמני החולף כצל את עורי מערי תקלוף ככצל
ועצמותי כהמקלות תפצל. ואני כעבד ישאף את הצל
עלי נשאתי את עור היגונים . ולא ערב לנפשי
כל ששונים . וזהו לי כמה ימים ושנים . סובל
ומקוה ישע א מעונים :

שבידי צר וכחי סר ולחי . מעי המו ולא דמו בצר
רוחי . ולא יתנני השב את רוחי . נלאתי נשא
כי קצרה רוחי :

הן אצעק ואתחנן ואין חונן . ואין חומל ומרחם
על דל אונן . אשוע ואין מציל ואין גונן . רק
היוצר אלי נפשי יחונן :

סי' אלני מנשה בן סלימאן חזק

צ

אשיר שירים למוסרים . וארחיק שירי עגבות :
נתון אתן . בלי המתן . תפלה לאלהי האבות :
יה א מלכי . לך אנדיל כי . שועתינו לך קרובות :
מושל בכל . אלהי כד . נתן לנו ימים קצובות :
נצור ושמר . את מאמר . הא וחקותיו הטובות :
שמע מוסר . וגא תחסר . ותהיה כענף עין עבות :
העטף נפשך . בעת בושך . ובהכלמך לסיבות :
במהרה שוב . והיה חשוב . לפני בוראך בתשובות :
נכון היה . מול אהיה . ושמור דרכיו הטובות :
סוף כל דבר . לב הנשבר . יכפר על כל החובות :
דא יועיל לו . ממון שלו . אחרי שכבו בחרבות :
יתן בעודו . הי מאודו . ולא הוא בוחן הלבבות :

שירה--לאל

ס ט

מאד היה . צדיק וחייה . ותזכה לשנים רבות :
 אז ביושר . לך כנשר . לעבודת שוכן ערכות :
 נכון דבר . לא תחבר . לפיך שקר וכזבות :
 חי . וזהיר זך ובהיר . קבץ הבנים עם האבות :
 צא סי' מנשה

(מי הוא) מאד עני ורש (מי שהוא) מחכמה
 מובדל ומופרש (ומי הוא) עשיר וחרש (מי
 שהוא) החכמה קנה וירש :
 (מי הוא) נגיד חכם ושר . (מי שהוא) מקבל
 תוכחות מוסר (ומי הוא) בשמחות יתבשר
 (מי שהוא) ביד יצרו לא נמסר :
 (מי הוא) שלם בנכסים ועושר (מי שהוא) קונה
 ממנו ביושר . (ומי הוא) בעל הכושר . (מי
 שהוא) לעבודת א רץ כצבי וקל כנשר :
 (מי הוא) הגבור מלחמה (מי שהוא) כובש
 יצרו ביד רמה (ומי הוא) חשוב לפני שוכן
 רומה (מי שהוא) מתרחק מכעס וחימה :
 צב סי' מנשה חזק

מתי אי מרים ראשי תבנה לי את בית מקדשי .
 ועד מה מחלי ומושי . יהי עשוק ביד כושי :
 גזרי גזו גם מלבושי . ובחמה מחצו ראשי . השביתו
 חגי וחדשי . ירשו עירי גם מגרשי :
 שסו גרני ותירושי . יזן אדום אובי נפשי . נקום
 נקמתי ממוקשי . מדמן דומי צידון בושי :
 הקיצה א תזנח נפשי . והוציא אותה לחפשי . שעה
 גא רחשי ולחשי . והזרח מהר את שמשי :

חזקי בתי לא תבושי . חיש אביאך לבית קדשי .
בת ציון ידודות נפשי . עמים רבים קומי דושי :

אכה עליך בן אדם כי תדאג לממון , ולהיות יושב במקום נאום וארמון ,
האיך יודע כי תשכב במקום ליה ושממון , לכן השתדל להיות יושב בהמון
נדיקים המלאים מלוח כרמון , אשר הם מוצים מפז ומממון :

סי' מנשה

צג

מה זה הוא לך ממון רב קצבת . ודאגה עד דאגה
הוספת . והמות לנגדך לא שמת . עת תעזוב
את הכר והלכת :

נא הודיעני בזה מה הרוחת . ועמך מאומה לא
לקחת . ולא יסודיך כי עפר אתה . ולא עפר
תשוב עין לא פקחת :

שור נא אלי דורות הראשונים . להתענוגים לא היו
פונים . וקנו שם טוב מכנות וכנים . והן המה
בגן אהים חונים :

הלא זכור היום היותך הולך . ישר ומחר מחזיק
בפלך . לכך גמוג חסד לרל והלך . וגמולך
שמור רב כיד המלך :

סי' מנשה סלימאן חוק מתורגם בערבי

צד

מתבונן הן . ומשתונן . בחלדי והנה אני
מפתכר אני וצאפן . וואעי איצן ופאטן . עלא
דנייתי וזמאני :

נוסעים . רוחו בעים . ואש בוער בתוך אני
גווע ספינה כל בחר תסאפר . וא ריה בהא גרן
ינאטר . ודאכלהא נאר שעלאני ;

שאיך אוחיל . כי הן יועיל . יום עברה הוני ואוני

שעורי מארת ובדית אבני ואנוח . וילי וקת דנא
 כרוג א רוח , מן גסדי ואבדאני :
 הלא אקרא . אח לעזרה . וריעי גם ראשית אוני
 המומי האגן עלייא יום א מציק . ומא נפעני לא
 צאחב וקא צדיק . ולא כייז ולא נור עיני :
 שנאוני . תיעבוני . בכא יגוני ואוני
 סלוני וצרפו א נצר עני . ומא ביהום יזיה א דרד
 ולא הם מני . גיר כלאק א רוח ול גסמאני :
 לכן חרדי . הוא לנגדי . כמראה ובחולם אני
 לא יא חביבי תכון לאהי . במלאהי הל דונייא
 וסאהי . תרא שבה א מראייה ומיף זמאני :
 יעוף ידאה . בכ ידאה . והבל הוא כל שאוני
 ישר פהו חלן כסרעה . ולא ממבן להו הנעה .
 ולדונייה פקד ידור דוראני :
 מנוחה . ואם אנהה . וכד מקרה יקראני
 מא ידום בהא דא כירן ולא שרן . לא סרוזן ולא
 קהרן . לא אעמא א כיראני :
 אז כמושך . הז בחושך . אחר הריחים אני
 אתאסף עקא עמר א אנגצא ודאר . ואנא שבה א
 ידיר א מדאר . ולם צחית עלא זמאני :
 נא אדני . גל את עיני . מצודה להשיאני
 נסלך יא מווקא לעבאדתך תנהאני . ותרפע א
 צלאם מן עקא עיוני . ותנגיני מן גש א שיטאני ;
 חי ואיום . אוחיל יום יום . עד אמס כוחי ואוני
 חנין יא חי וייא קיום . לא תתרכני לא סאעה ולא

יום . ועלייא תכון רחמאני :

זכאי אמצי . הן רק הפצי . על אכרתך תשאני
זאכי אנתה הוא רוחי ונסמתי . ומנך אלתמאסי
ורגוותי . תכון קסמתי בגנת א רוחאני :

קדוש וחי . ירצה שיחי . א חדריו יביאני

קאבר כל דועא אקבל דועא עכדך . ונסמתו תכון
זאכיייה ראגעה לענדך . מע א צלחין כל גונאני

צה סי' מנסה סלמאן חוק חי לתן ארץ הקדושה

מתי קנפשי אמצא מנוח , הא שכחה זנה זנוח :

נצה לעולם הזנה נפשי , כאשר נשבע כמו מי נח :

שור עיני כהתה ניהר גרוני , וגם לשוני נדבק מלקוח

הן חיות קשה הלא היא תראה , ומרוב פחדה

תצרה צרוח :

סחיפיים המה אנשי אמוני , דרך רשעים צלחה צלוח :

לוחמי להם רשע יגילו . ותמימי דרך הולכים שחוח

ממה רשעים רעים ופושעים , ואנשי זדון פרחו פרוח

איך האזובים הם רעננים , להם הארץ ואל החיה :

נא יתפרדו פועלי און . קוי אדני יחליפו כוח :

חזק לשבויים דרור חיש תקרא , ולאסורים אז

פקה קוח :

חי פזורינו בארץ צבי , תטע וקנפשי אמצא מנוח :

צה חוכמת מוסר על סדר א"צ ובסופו סי' מנסה

אדם ביקר עינך פקה וראה , מאין באתה ואל

תתנאה , ולאחריתך תהי משתאה , כי עולם

הזה דומה למראה :

ברח מהבלי זה העולם , כי האלים יביאך על כל

נעלם . ופיך מתשובה א יהי נאלם , ובנה לך
בגן אהים דביר ואולם :

ברונך מנבלות איהי סרוח . ובטנד א תמלא תוך
ומרמה פסיר נפוח . ומאד מאד הוי שפס רוח .
כי תועבת ה' כל גבה רוח :

דברי כל נביא וחזוה . התבונן ושמע ולא תבזה . ועל
גפשיך מים מהורים תזה . ומשמן בשרך א יהי רזה .

הבנע ודרוש מחילה כדל שוא . והיה נקי מה ומישרא
ובשם אהיך לשקר א תוא . ובפשע הלשון א תתנא

ולמה בעבור תאות רגע אחד . תמתיק הזנות בפיך
ותיחד . ובעצת יצרך הרע גפשיך תכחד . ומה

תשיב לפני המלך המיוחד :

זכור התלאות אשר יבואו עליך . והכלם עד זדון רגע
מעלליך והוריד לארץ גאונך . והא יסיכך באחריתך

חדל לך מלשון הרע . ומוסר אהיך א תפרע . ובחד כך
בטוב ומאוס ברע . ושים נגדך תורת המצורע :

טהר ורחץ בדמעות עיניך והסר בגדים הצואים מעליך
וקום קרא א אהיך בעודך חי על אדמתך :

יראת האהים שים בלבך . וכבד את ה' מהוניך ופרוים
מלחמך לאביונה . ותראה בנים לבניך :

כדוב שכול למריבה א תדרוף . והטאתיך בכל יום
תערוף . ובגאונך כהנהוף עשן תנדרוף . ובקנאתך

בצד ובכתף תהדוף :

למעשים הטובים תמיד תכסוף ופניך לעד לא יכסוף
ומצות כחוק ימים תאסוף . והשכר ינתן לך לבסוף
ממעשיך הרעים . הן השכר . כיולדה על המשכר .

שירה—לאל

עד

ושקר וכזב לא תדבר , כי היום כאן ומחר בקבר
נבלות הפה בשפתיה **א** תבטה , וכמצורע על שסם
תעטה , רק לדברי-התורה אנגף המה , והשלום
על ראשך ינמה :

סגור מרע עמפמי עיניך ולא תחטא בהגיון לשוניך ,
והסר מחשבות און מלביך , ו**א** תכלה בהבד ימי חלדך
עד מתי תתפאר בחיך , והשיבה זרפה על לחיך .
מחר תבא לפני **א** חי עושיך . ותתן דין וחשבון
על כל מעשיך :

סקח עיניך וראה מן מוצא דבר . כי הזמן כבר
חלף ועבר . ופתע תשכון גלמוד במדבר . לכן
אין לך עוד תרעומת דבר :

צל ימיה הוא בצל עובר . לכן על יצרך התחזק
והתגבר . ולרשעים **א** תתחבר . ואזי בכלח
תבא אי קבר :

קום הקרב תשובתך כרוקח מרקחת . במרם תאכרך
אש המתלקחת . ואת נפשך הצל מרדת שחת
ולעד תשכב בשובה ונחת :

רחץ וסדר בנתר ובורית . ו**א** תפגום את הברית .
והזהר בתפלת מנחה ערבית ושחרית . וה'
ישיב לך תקוה טובה ואחרית :

שמע לקויו והתרחק מהבלי הזמן . יען המות לפניך
מזומן . לכן קום ומלא לך זכות כצנצנת המן .
ודרוש פליחה מ**א** מלך הנאמן :

תובחתי זאת תהי על לבך ענובה . והתחנן ל**א**
הנורא על נפשך העלובה . אשר מכסא הכבוד
חצובה , ודע כי תשועת ה' היא קרובה :

מוסר זה יהיה למחלתך ארוכה ומרפא ,
 נועם הא וטובו כל עת תהיא מצפה ,
 שמור מצותיו וחקיו הטובים ואל תרפה ,
 הודה והלל לו בשפה ברורה ובנועם פה .
 גם זה מוסר להיטיב לכל בשר , יעוזב רשע דרכו , וישוב לפני מלכו .
 וכוף על סדר א"כ וכסופו . מנשה
צו
 אשרי מי שעמלו בתורה . ועובד את כוראו באהבה
 ובמורא , ונמטר בשם טוב בתפארה , והטובה
 והמנוחה לפניו היא שמורה :
 אהובי אל תתחבר לעדת עריצים , כי הלא ימך
 המה חרוצים , וחיך נחוצים וקצוצים , וככל עת
 הגונשים אצים :
 בכל יום תקרב אל הקבר . ותעופה בלי אבר , ותצעק
 כיולדה על המשבר . וכשפוסרת הביצה תשבר
 גם מדוע לא זכרת , כי עפר אתה , ומן האדמה
 נוצרת . ועל מי בטחת כי מרדת :
 דרכיך ישר רחץ ומטהר , במי מעין ונהר , ותהי נחמו
 ונמהר , לשום לב ליום המר והנמהר :
 הלא יום ישנאוך אוהביך ורעיד ומאתם יגידוך ומביתך
 יוציאוך , ועל כוח עץ יסבכוך , ולמקום ציה יוליכוך
 ואל ארץ תחתית ישליכוך . ואל ירבתו בור יורידוך .
 ושם יחיד וגלמוד יגידוך , ישכחוך ועוד לא יזכרך
 זכור ואל תשכח יום תצא ממך הרוח . ותראה החשבון
 והספר שתוח . ולא יועיל הון וחיל וכח . ואתה
 כסנר מוכס מתוח :
 חרדה תלבש ותכסך בלימה . כי לבושך יהיה הרמה
 וכו תמות מות הבהמה , לא היה לי לדבר עמך מאומה
 מרם יחשכו כוכבי נמשך . בעוד נמשך בנוסף .

שירה—לאל

עו

שוב יום אחר לפני מיתתך . וקום קרא אלהיך :
 יום נפשך תהמה בציריה . ותשכח כל טוב ימי חייה
 והעולם חושך בעדיה בעת תשתה כוס התרעלה
 ותמצה שמריה :
 כל עת יהיו בגדיך לבנים . ופתוח תפתח ירך לעניים
 ולאכיונים . והצל עשוקים מיד מענים . ואז
 פשעיד ימחו כעב וכעננים ;
 למה לא תפקח עין . ותביט כי ימי חלריך המה כאין
 ולא נא תהי בסוכאי יין . והא ישמרך כאישון בת עין
 מקרב תהי לכל הלך ורך . ומן הכיעור והרומה תהי
 נבדל . ומדרכיך הרעים שוב וחדל . ובנה לך
 בעדן אלהים דביר ומגדל ;
 נצור לשונך מחנף ומרע . וזאת היא תורת המצורע .
 ומצות אלהיך א תפרע . וכל גזר דין רע מעליך יקרע
 סוד מרע ועשה טוב . בקש שלום ורדפוהו בלב טוב .
 ותהיה אז רענן כגזר טוב . וטוב שם משמן טוב ;
 עשה זאת איפוא והנצל ולא תלך בדרך רע ועצל . ואם
 תלך בניא צל . מות לא תירא רע ותנצל ;
 פלס מעגל רגליך . ולא תט ממצות אלהיך . והכין צדה
 למסעיד . כי רב הדרך לפניך ;
 צדקות ומצות תרבה כרמון . ואל תהי צבוע וראשך
 כסוף כאגמון . ולך בצדק וביושר ואמון . והא
 יהי בעורך כאב המון ;
 קומה ועבוד הא ברוב פחד ואימה . ורוב עסקך יהי
 בתורה התמימה . ומעט שנה מעט תנומה . כי לא
 תקח מחמדת עולם הזה עמך מאומה ;
 רחם על נשמתך המהורה והחזירה לכוראה זכה וברה

ערוכה ככל ישמורה , ותזכה לצניף מלוכה
ועטרת תפארה :

שמע לקול הורים ומורים , ולך בדרך המובים והישרים
ויישר אז את ההדורים . וזאת רצוני יוצר כל היצורים .
תוכחת זאת שמור ונצור . ובתוך לכה אותה תאצור .
וגא תבא במצוק ובמצור . ומכל הכר רע תהי
שמור ונצור :

מחלה תהי פני עליון ; נורא ונשגב ונעלם מרעיון ;
שומע שועת עני ואביון ; הא הנאמן שוכן רום הביון ;
צדק לכבוד חכרת מדרגת ה' גדול , ס' ח' מנשה שלמחן חזק
א- צורי משגבי . אודה לך בכל כבי . רצה שיחי
וניבי . וגם את זאת הזמרה . שירו את זאת
השירה . כל ילדי תלמוד תורה ;

מקודש ישלח עזרה . לכל ואנשי החברה . יציגם
מכל צרה . בזכות לומדי התורה ; שירו
נעימים גם יקרים . אמצו יד המורים . לזרע הישרים .

התורה היקרה ; שירו
שלום כנהר לכם . אתם וגם בניכם . יוסף הא
עליכם . אתם עדה ישראל ; שירו

המודים המלמדים . נערים גם ילדים . על משמרתם
הם עומדים . זאת משמרת התורה ; שירו
סימך לך ואביון . יושב בסתר עליון . מהר בנה

עיר ציון . אתה נאור ונורא . שירו
חזה לבב עמיד . המיחלים לשמך . קרב נא מן
ישעך . שים אפיקה לאורה ; שירו וכו

צמ לכבוד חכרת מלבישי ערומים ולמס המהנדבים ס' ו'
ס' מנשה לתן עיני יא למדללי

עיני לצור נואי . השוכן עדייה . אשר ישמע לקולי .

וישלח איה :

מך גדול ונורא . השוכן רמים . ינצור אנשי החברה
 היקרים ונעימים . אשר שמם הוא נקרא . מלבישי
 ערומים . לילדי תלמוד תורה . המהללים ליה :
 גדת בני עמך . המה אנשי בבל . המתנדבים כך
 ברצון תקבל . וישראל עמך . הם נחלת חכך .

שכח להם עורך , צור רב העלידייה : עיני
 שלום רב יטה צורי , כנהר לעמו . כי הוא ישעי
 ואורי , ברוך לעד שמו . אשר יהיה בעוזרי .
 ועם בני עמו , וגם ירסא לצירי השוכן עלייה :
 המיבה א למזכים . וגם לישרים . עמך הנריבים
 והמסוארים , וגם שלומים רבים ' נעימים ויקרים
 להמזכים הרבים . המה גואי יה : עיני

ק השיר הזה חכתי אותו לכבוד יד"ן ס"ג סי' יחזקא עזרא רבינו נר"ו
 (נ"ע) סי' יחזקא עזרא רבינו חזק לחן לכבוד גסן פוריה

יחזק א לבינו , ועזרא ישלח לנו :

יחיד יושב במעוני , נצור לעם אמוני ורצה שיה
 רנני , בזכות דוד מלכנו : יחזק א

חנינו יה א נורא , וסדנו מכל צרה . היה סגן
 וסתרה , לנו ולכל זרעינו : יחזק א

זכרנו א לטובה , בזכות רבי ע"קובה . ותנינו
 לאהבה , בעיני כל רואינו : יחזק א

קורא הדורות מראש , מיד קמינו תדרוש . עזי
 שימנו לראש , יגל ישמח לבינו : יחזק א

א הכוחר בשכחה , המציא לנו הרוחה . קיים את
 ההבטחה , על ידי נביאינו : יחזק א

עזרא שכח א עליון , לעם עני ואביון . ובנה נזה
 אסריון . כי הוא חמדת לבינו : יחזק א

שירה—לאל

עם

רני עדת שבטי יה , בת ציון השבויה , בכוא גוא
איה , ומשיח צדקנו ; יחזק א

בתוך קהל ועדה . נשיר מזמור לתודה , בשוב ציון
לכבודה , תראינה חיש עינינו : יחזק א

יה מהר שמחנו , והצליח דרכנו , ומכלרע שמרנו
אבינו גואלנו : יחזק א

עשה למען שמך , ורחם על עולמך , מהר בנה
אולמך , מקדש ידך בוננו : יחזק א

חזק גדול ונורא , קבל את זאת הזמרה , וקבוץ
את שיה פזורה , במהרה בימינו : יחזק א

שמי שירים לא חכרתי אוחס בהוסי עד"ר כולל למדעס ת"ס הגדול לפיר
כנדלוד יע"א צפי"ס סגנפור יע"א לכבוד סג' היקר סי' מנשה מאיר הי"ו
בר"ס תמוז הסרפ"ד

סי' מנשה מאיר חזק

קא

מלך גדול ונורא , נשיר לפניך שירה , לכבוד תורה
היקרה , המאירה לעין , מנשה מאיר בת עין

בן סרת עלי עין :

נברך אוהביה , ותומכי יד לומדיה , ומרימים דגליה
כי הם מחמד כל עין ; מנשה

שיר נשא בקול תורה , לשר עיני העדה , הוא
האוף ביהודה , נדיב לב וטוב עין : מנשה

הוא גודע בשערים , בין נדיבים ושרים , היא את
קרני ירים , ואויביו יהיו אין : מנשה

מאיר לו שוכן רמים , את הלו ממרומים , ורכניו
הנעימים , בן סרת עלי עין : מנשה

חזק הוא א העליון , יקבוץ עם דל ואביון , ובשוב
את שיבת ציון , נראה עין בעין : מנשה

שירה—לאַל

קב

סי' מנשה מאיר חזק

פ

מהללים שם האל . כל זרע בית ישראל , אשר אז
נתן גואל . לילדי . תלמוד תורה . האל יזהיר
וינהיר ויאיר . להגביר מנשה מאיר :

נדיב וטוב עין הוא . הרחמן יחייו . ולעד ישמרהו
כבת אִישׁוֹן נצורה :

שדי יחיד לבדו . ירצה נא פועל ידו . ויפרוש עליו
הודו . ויהיה לו לעזרה :

הוא ישכיל ויצליח . וירעו כירה . יכון כי הוא
משגיח . על ילדי תלמוד תורה :

מאיר עיני היקדים . העניים ומרודים . ובתורה הם
לומדים . אמרת האל טהורה :

חזק ישלח מהרה . ישועה וגם עזרה . ויקבוץ שיה
פנחה . לעיר ציון היקרה :

קב האיר האל ח"ה לכבוד האחים הקרובים , שחס נודע בשמרים

הגביר סי' דוד אהרן זלתינו סי' סי' יחזקאל חיים סי' בני"ט
לכבוד יע"ה חזן התרפ"ה

סי' דוד ויחזקאל חיים בני אהרן חזק

דרכך הודיעני . ובאורח מישור נחוני . ורצה את
שירי הגיוני . כשיר ומזמור לדוד . ענינו יה מגן
דוד . וזכור לנו חסדי דוד :

והאר פניך סלה . אתנו נורא . עלילה . שמרנו מכל
מחלה . הפוצה את עבדו דוד :

יבואוני רחמך . וחייני בחסדך . שמח נפש עבדך
כתפלת עבדך דוד :

דגול אשרי בך בוטח . כי מצוני את ומשגיח . מהר נא

חיש והצמיח , קרן לעבדך דויד : עננו
 ויחזק א את לבנו , חיים טובים יתן לנו , ויצליח
 את דרכנו , בזכות אדוננו דויד ; עננו
 אחים הננו כלנו , נשאל מאת אלהינו , ישיבנו
 לארצנו , ציון קרית חנה דויד : עננו
 בני א חי אז שוררו , שיר חדש לא זמרו , ביחד
 עט ואמרו , תן לנו חלק בדויד ; עננו
 אהרן ישמח וירון , בשוב הא שיבת ציון , והוא
 כהן לא עליון , בבא משיח בן דויד ; עננו
 חזק חי אהי אבי , מהר נא שלח התשבי , סלה
 מלכי נא לחובי , למען עבדך דויד ; עננו
 קד השיר הזה חובר לכבוד יד"ן כה"ר ג'יכו חיים הללי הי"ו
 בעי"ת כלכתה יע"ח התרפ"ה , סי' ג'יכו חיים הללי חזק
 אשירה נא לידידי , מרים ראשי וכבודי , היה מגן
 בעדי , ובעד כד קהלינו ;
 לך אפיל תחנה , יה א שוכן במעונה , שור כי עת
 הוא לחננה , להשיב שביתנו ;
 יחיד קדוש ומיוחד , בו אכמתח ולא אפחד , ובאור
 פניו כאחד , יברך לכדנו ;
 הדור הוא בנפלאות , יעננו נוראות , יגלה קץ
 פלאות , במהרה בימינו ;
 וקבוץ נדחי עם תמים , מלך חי העולמים , והחיה
 נרדמים , למען אבותינו ;
 חיים וחמד ממך , תן להבוטחים בשמך , ישמחו
 כד חוסי כך , לעולם ידננו ;
 הללי רעה הללי , לא חי הוא גואי , מהר יבנה
 היכלי , מקדש ידיו כוננו ;

שירה—לאל

פב

חזק ואין בלעדו , יוסף שנית את ידו , וברוך שם
כבודו , חסדו גבר עלינו :

פסיר הזה ח"א לכבוד יד"ן היקר הג' סי' שאל שמעון פלימאן היו'
מתוספי עי"ת בירות יע"א ביום א' לחדש אדר א' התרפ"ז

סי' שאל שמעון חזק לחן שפל רוח

קך
שמשי זרה , ציצי פרה , וקרבה , שנת גוא , מאת
הא , וערבה ;

ארץ צבי , קומי שבי , לבטח : נדחק אספי , לא
תוסיפי , דאבה ;

ובניך , חיש איך , יבואו : אורך יאיר , לך את
העיר , הרחבה ;

לבשי עוזך , כי מעוזך , יבא בך : שיר דברי ,
ועוררי , אהבה ;

שם מעון א , בו ישכון א , כקדם : שופטנו ,
יועצנו , השיבה ;

חזק חנון , שלח ינון , ואלה ואפריון , ועיר ציון השיבה :
קך סי' נשמת מנשה חזק

נשמת כל חי היא תברך , שמך יה שאין לו
ערך , תכרע כל קומה וברך , לפניך אלהינו ;

שדי אלהי תרוחות , מהולל בכל תשכחות , ובעת
צרות ואנחות , עונה ומרחם עלינו :

מנהג הוא את עולמו , בחסד ברוך הוא ושמו ,
ומשגיה ממרומו , אין דבר נעלם ממנו :

תהלה לחי עולמים , המקיץ את הנרדמים , ומפענח
נעלמים , אין כה' אלהינו :

מדך גוא ומושיע , רופא חולים ושומע , צעקת דל
ומושיע , עני מחזק ממנו :

שירה—לאל

פג

נסים נפלאות עמנו , עשה ועם אבותינו , ועד הנה
עזרונו . רחמיו לא עזבונו :

שפלים מרים לראשן , לא יגום הוא ולא יישן
ובעמו אפו לא יעשן , עוד ישוב ירחמנו ;

הוא אלהי הראשונים , ואלהי האחרונים , מחיה מתים
וישנים , יקיץ ויחדש ימינו :

חזק נורא נאה לך . לפאר ולרומם שמך , גדה נא
את קץ ישעך , ושדח לנו משיחנו ;

קו סי' א' מנשה בן סלמאן חזק מעין י"ח ברכות

אדון עולם יוצר אורה , הא הגדול ונורא , חסדי
אבות תמיד זכרה , מגן אברהם וסתרה :

מכלכל את כל העולם , הא הגבור לעולם ,
לאסורים מתיר כבלם , ומחיה מתים בגבורה :

נקדיש לך בנועם פה , כנועם שיה סוד שרפי , על
הכל מביש וצופה , ברוך הוא קדוש ונורא ;

שדי חונן דעת רבה , הרוצה לשב בתשובה , מרבה
לסלוח כל חובה , וגואל עמו במהרה :

הרופא את חולי עמו , ומברך השנים למו , ומקבץ
את נדחי עמו , אוהב צדקה וישרה :

ברוך שוכר ומכניע , אויבים ומינים ירשיע ,
ולצדיקים יושיע , בונה עירו בתפארה :

נאור מצמיח ישועה , ושומע לכל שועה , וכנה
אשר נטעה , ימינו ישיב הדרה :

שְׁלֵחַ עלי כב האודות , מלכנו לך להודות אֵלֶיךָ
שים שלום ויעודות , טובות קיים אז מהרה :

חזק שוב לעירך ציון , וקבוץ עם עני ואביון , ורצה
אמרי פי והגיון , לבי כסמים ומטורה :

שירה—לאל

פד

סי' מנשה להן ארן סקדוסה

הח

מי כאלהינו צור נקוה לו * ואם ננעלו דלתי נדיבים
 דלתי המרום הם לא נסעלו * א חי מרום עלי כרובים :
 נורא ברוחו כולם יעלו * כי אי כסאו המה קרובים .
 יודו את שמו ולו יהללו * החיות שהם רצים ושבים :
 שש כנפים לאחד הוא לו * בשתים עופפים והם סובבים
 לגל ואופן עת יתגלגלו * יענו בקול שירים עריבים :
 הנם באותות יחד נדגלו * כלם ברורים כלם אהובים *
 וברוב אימתה עומדים למולו * לעשות רצונו המה נצבים :
 סי' מנשה מהלל

קט

מעייני שנתני תדר , מעת דודי עף ונדר , חמק
 עבר , בי התעבר , וביד זרים נמשני :
 נעימה אז שבתו עמי , בביתי גם באולמי , שכן
 רומה , ושוממה , עתה דודי נתנני :
 שיחי אהים וקול ארים , ואשא את השומרים
 הראיתם כי אנה , פנה , דודי נא דרך הורוני :
 הלא זה רב בקשתיהו , ועד אן לא מצאתיהו , אוהיל
 חיש יבא , למסיכו , כימי קדם יזבלני :
 מיודעי עין שאו , ואולי דודי תמצאו , כי חולת
 אהבה , יושבה , אני עד כי הוא ירצני :
 הן רעיתו אני תמה , אחכה לו אם יתמהמה ,
 הלעולמים ולקץ ימים , עזבני שכחני :
 לו אתפלג ואתחנן , בית מעוני חיש יבונן , קולי
 יקשיב , ולי ישיב , כקדם אז א מכוני :
 לא אוהיל יפדה הצאן , מרועה עויל ולצון , יחיש
 עלצון , וגם רצון . דודי חי יעטרני :

שירה—לאל

פה

לזמן הכוגד ב'אדם על סדר ה'אף בית ובסופו סי' י'לחק. לחן ה' צוקר א'ערוך לך
 אחה זמני אזעק למולך * למה לא תענני בקולך ,
 בי בחרת מכל בני גילי * לשום קצפך ואפך בגבולי ,
 גם חדש גם שבת אין לי שלום * חסרה המנוחה אף בחלום
 דרור אין לי לא יום ולא רגע * תמיד חבוש ביגון ופגע ,
 הלא רעי אתה מנעורי * אהוב לי כנפש מבחורי
 ועד כלות כוחי רדפתני * ולבלעי רקי לא נמשתני ,
 זמן יקר ונעים עד מתי * לא תקשיב ותשמע לאמרותי ,
 חשבת עלי אך להריע * ותאמר לאיוב זה לך רע ,
 טעם המנוחות לא טעמתי * אך ידעתים ושמעם שמעתי ,
 יעדוני בלי די דאגות * רצים ורודפים לי ומשיגות ,
 כמסמרות בלבי נדקרות * כגחלת ולפיד בוערות ,
 למי אנום ואפנה לעזרה * להקל מעלי אף ועברה ,
 ממודעי אשר אהבתי * אקח עצות ודעת חשבתני ,
 ניהמוני הבל ולא אמת * אז פג לבי ונפשי נעלמת ,
 סבותי אני לזעוק לצורי * אולי יחבוש וירפא לצירי ,
 עיני מן הדמעות הם כלו * ושערי דמעה לי ננעלו ,
 פציתי פה בתחנה לקוני * זנח תפלתי והגיוני ,
 צור ישועתי מהר עמי * וביד זמני אל תעזבני ,
 קרוב אתה לכל עם ולשון * ולי השלכת בנחל קייסון ,
 רעה עני השפל ונדכה * אשר בקולו בוכה ומבכה ,
 שנית צועק בקול מר וקשה * יה מעשיו השובים אל תנשה ,
 תן מעט מחסוך לעבד לך * יפנה לבו ונפשו למולך ,
 רויץ אחריך כל הימים * בנפש חפצה ובלב תמים ,
 צוה עליו חסד ורחמים * בשרו ישועות וניהומים ,
 חדש כנשר שארית ימיו * כחיי חברי ובני עמיו ,
 קבץ נדחיו עם בית ישראל * עת אשר יבוא לציון גואל ,
 סי' מנסה חזק

מהללי אז אביעה . לא בכל עת ושעה . עד המוב

גם על הרעה . ברוך אדני לעולם :
 נודה לשמו ונריעה . אם חרב עד נפש נגעה . כי
 אמונתו נודעה . אמת אדני לעולם :
 שומע הוא לכל שועה . וחיש יצמיח ישועה . וכנה
 ימינו נטעה . יבנה אדני לעולם :
 היושב מרום הופיעה . לעדה צועה ונגועה . אנא
 ה' הושיעה . חסדי אדני לעולם ;
 חזק אסוף הצידעה . ומחה מעל פנים דמעה .
 והקם את השבועה . שמך אדני לעולם :

ס' מנשה חזק עתהכא

מתי א' תשכח לי את ארץ . בנו ישי ועמו ציר ארץ
 וארץ הקדושה וארץ . תבנה חיש ועמך ישכנו בה
 גיני תם יחד חלו נא פני א' . ישוב כקדם לבית א'
 ופניא . וניכה לחזות נועם פני א' , ולא תוסיף
 עוד נפשנו דאבה :

שיר רון כל לשון תרון וכל פה שח . תהלות א'
 אשר עלינו פסח . ובניגה נקריב קרבן זבח
 פסח . ושלמי נדבה וחגי אחבה ;
 העיר שמה מיום ה' שמה . עד אן תהי בידי זרח
 ושמה , חיש קנה ובנה עיובה ושמה , ולא
 יוסיף ערל וטמא יבא בה :

חזק יבנה הערים החרבות , וכתתו לאתים החרבות
 ומים יזלו אז החרבות , שבת נוגש שבתה מדהבה :

ס' מנשה חזק כנ"ל

מלך היוצר לבנה וחמה , חוס נא ושוב מחרון אף
 וחמה , והארץ זבת דבש וחמה . מהר החזיר

לה יפיה וטובה ;

נדודי קבץ דודי צח ואדום . ונקום נקמתי מיון
ואדום . ועד אן אויבי ימשוך כי ואדום , נא
ריכי ריבה וציון הטיבה :

שדי את ירושלם בנרות חפש , ומלבושך על
אויכינו חפש , וידידים ממעבירים נא חפש ,
ועשה עמנו יה אות לטובה :

ועשה עמנו יה אות לטובה :

תתן מעט . נא
עמך
—
1/10

Bel.
Your sign.

Your letter

Phone No. 15

Bank Street

Maxim Al-Bayadi

C.H. 11

DOSS

דה עוד עזובה . ואפס תקרא ארץ חם
ותמיד הנני , חוסף עליך :
שעריה תמיד אז יתפתחו . וכל החוסים כי , המה
ישמחו . והרים וגבעות , רנה יפצחו .
ישמע קול ששון ברח'בותיה :

לה יפיה וטובה ;
 נדודי קבץ דודי צה ואדום . ונקום נקמתי מיון
 ואדום . ועד אן אויבי ימשוג כי ואדום , נא
 ריבי ריבה וציון הטיבה :
 שדי את ירושלם כנרות חפש , ומלבושך על

[Faint, illegible handwriting on a document insert]

DOR הוש

C. H. JU

חזק

ד

Representative in Iraq : Nazih Al-Swaidi

Bank Street

Phone No. 75

בנה

אקד

בעד

מצ

Your Sign.

Your Letter

Ref.

נא

ותמיד הנני , חופף עליה :
 שעריה תמיד אנו יתפתחו . וככל החוסים כי , המה
 ישמחו . והרים וגבעות , רנה יפצחו .
 ישמע קול ששון ברח'בותיה :

לה יפיה וטובה ;

נדודי קבץ דודי צח ואדום . ונקום נקמתי מיון
ואדום . ועד אן אויבי ימשוך כי ואדום , נא
ריבי ריבה וציון הטיבה :

שדי את ירושלם בנרות חפש , ומלבושך על
אויבינו חפש , וידידים ממעבירים נא חפש ,
ועשה עמנו יה אות לטובה :

הושיעה ימינך ועננו אל , ונא אל תתעלם בעתות
כאל . ובן דויד חיש ימרוך בעוז ואל , ואז
נשע בנחת ושובה :

חזק בזכות לקה בידו מטה . נא קבץ לכל משפחה
ומטה . בעירך וגא יהיה עוד מטה . משפט
ואמת וצדק ילין בה :

ס' מנחה חזק לחן יא בנייא בת אל בית גלת בעדה
בנה יה בנה בית , גם שעריה , ארץ צבי אבני .
אקדה שימיה , בעדה היה אל , מגן וסתרה , גם
בעד עיר חברון צפת וטבריה :

מצמיח ישועה רב להושיע . לעדה נזנחה אורך
הופיע . והמבשר שלח , קורו ישמיע
עלי ההרים טוב , יבשריה :

נאם חי אדני , יושב מרכבה , הן עוד לא יאמר
לה עוד עזובה . ואפס תקרא ארץ הפני בה
ותמיד הנני , חופף עליה :

שעריה תמיד אז יתפתחו . וכל החוסים כי , המה
ישמחו . והרים ונבעות , רנה יפצחו .
ישמע קול ששון ברח'בותיה :

התנערי קומי ירושלים . יאמר אך גואלך יושב
 שמים . ומלך ביפיו , תראה עינים .
 תגד בנות ציון , ויושביה :
 הזק חי ונאור , קנא ונוקם , לכל אויבינו , סף רעד
 השקם . ואת צביית חז , משפדות הקם .
 אלוף נעוריה , ישובה אליה :

לוח התקון

תקין	טעות	שמה	דף
כל השמה יתירה	"	כג	מז
ונשדם	ונשל	יב	כז
אחת יתירה	לנו לנו	יו	"
באו	אבו	כג	לג
החיים	החים	ג	סג
זכרון	זכרן	יד	ג
סחופים	סחיפים	יד	עב
אמונה	אמוני	"	"
החוח	החיה	יז	"
תהי	תהיא	ב	עה
נשפך	כוכבי נפשך	כה	"
רצון	רצוי	ד	עז
עמיד	עמיד	כד	"
ושוב	ומו	ה	ס

פז
יושב

ענינים

סקר דעת
דקס

